

14 листопада

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Влада – Радам!

1935 р. Національне свято Йорданського Хашимітського Королівства — День народження короля.

735 років тому помер князь Олександр Невський.

1918 р. гетьманом Української держави П. Скоропадським був підписаний документ про створення в Києві Академії наук.

1912 р. народився поет А. Малишко.

№ 219 (1969) ♦ Субота, 14 листопада 1998 року ♦ Ціна договірної

Завтра — День працівників сільського господарства

Привітання

Голови Верховної Ради України
О. Ткаченка з нагоди Дня працівників сільського господарства

Шановні друзі!

Дорогі наші годувальники, всі ті, хто має високе і святе покликання — ілюкати землю, сіяти і вирощувати хліб! Широко і сердечно вітаю вас із святом невтомних трударів — Днем працівників сільського господарства.

Ваша галузь виконує відповідальне завдання суспільства. По-перше, вона покликана виробляти життєво необхідні продукти харчування і, що надзвичайно важливо у наш час, — доступні кожному громадянину незалежно від його майнового і соціального стану. По-друге, надійно забезпечувати переробну промисловість достатньою кількістю якісної сировини, нарощувати експортний потенціал країни.

(Закінчення на 2-й стор.).

Село врятує Україну, якщо врятуємо село

Страйками тепер не здивувати. Стукають по бруківці касками перед будинками органів державної влади гірники, порожніми класами протестують проти не виплат заробітної плати вчителі, масово голодують лікарі. Навіть банкіри та комерсанти часто-густо не втримуються від акцій непокори. Агромайвники не страйкують. Сумлінно тягнуть плуга. І на рейки не лягають, і більших грошей для себе не вимагають, а якщо й обурюються з приводу не виплат — не так гучно, як ті самі шахтарі.

(Закінчення на 11-й стор.).

3 аграрного досвє «ГУ»

Нинішнього року аграрники, незважаючи на катастрофічний брак техніки, «горючки», добрив, засобів захисту рослин та інших необхідних у сільгоспвиробництві речей зібрали:

зернових — 27 мільйонів тонн;
соняшнику — 2,2 мільйона тонн;
цукрових буряків — більш як 16 мільйонів тонн.

Засіяно озимих — на 7,9 мільйона гектарів;
з них на зерно — на 6,9 мільйона.
Впорано на зяб — майже 7 мільйонів гектарів.

Держкомзв'язку України АБОНЕМЕНТ

"Голос України" На газету

(Індекс видання)

Кількість
комплектів

на 1999 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Куди

(поштовий індекс) (адреса)

Кому

(прізвище, ім'я, по-баченню)

ДОСТАВЧІНА КАРТКА

"Голос України" На газету

(Індекс видання)

Вартість

передплати

переплати

Кількість
комплектів

на 1999 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

код вулиці

місто

село

обл.

р-н

буд.

поштовий індекс

буд.

корп.

кв.

прізвище

(код передплатника)

В номер

«Тільки страх за себе може підштовхнути...»

Такий висновок зробив Президент України Л. Кучма

— Ми зупинилися на півдорозі й далі будемо тупцювати на місці, якщо не з'явиться ефективна структура державної влади, — заявив позавчора під час перебування у Запоріжжі Президент України Леонід Кучма.

(Закінчення на 2-й стор.).

99 Передплата-99

Передплатна вартість «Голосу України» українською мовою (інд. 60955) і «Голоса України» російською мовою (інд. 60997) на рік — 24 гривні, 6 місяців — 12 гривень, 3 місяці — 6 гривень, 1 місяць — 2 гривні.

І аутсайтери потребують уваги

Спорт

12

Три мільйони доларів?

Чи не забагато для помічника Президента?

Політика

8

Лежть, але пристойно!

Валерій Пустовойтенко, Прем'єр-міністр України, віце-прем'єру Сергію Тигипку:

— Треба йти на трибуни, лягати й домагатися прийняття законопроектів.

Від чергового: Я вас дуже прошу: коли ляжете, вимкніть мікрофон.

Дошка пошани

4

У Донецькій області введено в експлуатацію газопровід Донецьк—Маріуполь та Новоазовську вітроелектростанцію.

Національний банк України продовжує обмежувати покупку банками валюти за статтею «готівка».

Півгектара землі забруднено газоконденсатом у Сумській області.

P. S.

Пільгова передплата на «ГУ» на рік — 18 гривень (інд. 40224)

У номер

✓ Київ

Проблем не існує

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк зустрівся з міністром закордонних справ Республіки Болгарія Надеждою Михайловою.

Під час розмови сторони ознайомили одна одну з внутрішньою ситуацією в країнах, наголосили на особливій дружбі між Україною і Болгарією, відсутності політичних чи територіальних претензій, проблем з національними меншинами, обговорили перспективи подальшого співробітництва.

На думку Адама Мартинюка, товарооборот у 300 мільйонів американських доларів не відповідає реальним можливостям обох країн. Він закликав Болгарію підписувати більше двосторонніх економічних угод і пообіцяв, що Верховна Рада їх ратифікує. За його словами, нині вже підписано 61 таку угоду, 40 — уже ратифіковано.

Стабільність залежить від роботи Верховної Ради

Учора заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом КНР в Україні Чжоу Сяопей.

Посол висловив співчуття з приводу новин в Закарпатті і повідомив про надання посольством КНР в Україні скромної допомоги у розмірі 10 тисяч американських доларів. В. Медведчук подякував за розуміння і зазначив, що з перших років незалежності України Китай був провідним напрямом нашої зовнішньої політики. Про це свідчать 60 підписаних двосторонніх документів різного рівня.

Чжоу Сяопей наголосив, що завдяки реформам Китаю вдалося залучити близько 40 млрд. доларів прямих інвестицій. Сьогодні багато китайських підприємств готові інвестувати кошти в Україну, але нестабільність не дає їм для цього можливості. За словами посла, розроблено проект на 130 млн. доларів, але без державних гарантій китайські підприємці не наважуються його розпочати.

— Майбутнє у нас є, — переконаний Віктор Медведчук, — але все вирішиться, коли в державі буде стабільність, а це залежить від роботи Верховної Ради.

«Тільки страх за себе може підштовхнути...»

(Початок на 1-й стор.).

«Конструкція влади, яку визначила в Конституції попередня Верховна Рада, не містить механізмів, які спонукали б парламент до формування більшості», — зазначив Леонід Кучма, — а відтак — відповідального, працездатного законодавчого органу. Розраховую на підтримку позиції, яка дала більш набуває відгуку в людей і зводиться до того, що коли Верховна Рада неспроможна сформувати в своєму складі більшість і продуктивно працювати, то вона повинна або саморозпуститися, або передати законодавчі права Президенту чи Кабінетові міністрів».

За словами Президента, нині у Верховній Раді очікують розгляду майже 750 проектів, з яких 646 — проекти законів. «Про реальну ефективність роботи парламентаріїв свідчить хоча б той факт, — наголосив Л. Кучма, — що цього року мною пропонувався Верховній Раді розглянути позачергово, як невідкладні, 21 законопроект. Передусім з питань економічного характеру та проблем боротьби із злочинністю. Обговорено лише один. Я змушений був піти на прийняття указів з економічних питань, не врегульованих законодавством, з одночасним поданням відповідних законопроектів до Верховної Ради. Всього

Привітання

(Початок на 1-й стор.).

Саме тому у ваших руках завжди були і будуть не тільки фізичне здоров'я людей, їх соціальне самопочуття, а й економічна та політична міць нашої України. Недарма в народі кажуть: «Багатий селянин — багата держава».

Тривалий час агропромисловий комплекс функціонував як велика технологічна галузь. Вона ґрунтувалася на засадах колективного господарювання, планового матеріально-технічного забезпечення, гарантованих державних закупівель продукції.

Навіть за умов значно нижчої порівняно з високорозвиненими країнами фондо- і енергозабезпеченості наше село виробляло стільки продовольства, що його вистачало для забезпечення населення за науково обґрунтованими нормами. Ми ще й експортували продукцію АПК на десятки мільярдів доларів.

А що маємо тепер?

Село на себе не працює. І колективні, і приватні господарства змушені виробляти продукцію збувати за безцінь, а купувати все потрібне для роботи утричі дорожче. Як наслідок, упродовж останніх років падають обсяги виробництва, втрачено зовнішні ринки, а з деяких видів продуктів харчування імпорту став тіснити вітчизняну продукцію і на внутрішньому ринку. На жаль, і рік, що минає, був складним і не приніс очікуваних перемін.

Стас зрозуміло, що подальше погір-

Які керманичі, така й держава,

Цю думку він висловив 13 листопада у селі Сахнівка Корсунь-Шевченківського району під час робочої поїздки у Черкаську область. На його думку, сьогодні не має часу для протистояння гілок влади, різних політичних партій. Адже, підкреслив Голова Верховної Ради, «коли всихає корінь — народ, — то і гілки влади не можуть плодоносити».

Олександр Миколайович у виступі перед педагогічним колективом школи села Сахнівки детально зупинився на тих проблемах, які потрібно розв'язати сьогодні. Зокрема, найбільшу надію він покладає на розробку Національної програми відродження України, над якою працюють основні наукові сили держави. Сьогодні вже визначено пріоритети, яким буде приділено першочергову увагу. Це — освіта, наука, аг-

Такий висновок зробив Президент України Л. Кучма

го з початку року видано і набрали чинності 48 таких указів... Найближчим часом буде видано ще ряд указів, спрямованих на подолання фінансово-економічної кризи. Сподіваюся, що такі вимушені дії Президента здобудуть підтримку в суспільстві — серед громадян та політичних сил, і, зрештою, у Верховній Раді. Хоча Президент не виключає, що парламентарії не сядуть за стіл преговорів, «доки не будуть знати, що їх розпускають». «Тільки страх за себе може підштовхнути їх», — сказав Леонід Кучма й додав, що він «налаштований на співпрацю, все робив і робитиме для цього», бо «мені як Президенту потрібна сьогодні підтримка у суспільстві».

«Якщо до самої Конституції не буде закладено важелів співіснування і правил, протидії між парламентом і урядом, то знову, скільки не розпускай парламент, нічого не буде, — вважає Леонід Кучма. — Я був і тоді, і сьогодні проти прийняття Конституції парламентом. Парламентарії приймають Конституцію під себе. І, не дай Господь Бог, якщо вони почнуть змінювати цю Конституцію. Будуть змінювати під себе, під ті політичні сили, які там є».

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Голови Верховної Ради України
О. Ткаченко з нагоди
Дня працівників сільського господарства

шення стану справ в агропромисловому комплексі загрожувало самим основам держави і суспільства. Адже країна, яка потрапила у продовольчу залежність, неминуче скочується до політичної нестабільності, а то й до втрати незалежності. Народна мудрість нагадує нам усім: «Аби лиха не знати — треба своїм плугом на своїй ниві орати».

Постає запитання: чи здатні ми в цих умовах переломити тенденцію, знайти вихід із кризи?

Глибоко переконаний — не тільки здатні, а й зобов'язані!

Бо в Україні такий золотий запас, якого не має жодна інша держава. Це золото — наша земля. А вона багата діамантами — нашими славетними селянами-трудівниками, — розумними, терплячими, працьовитими.

Тому саме через село, через його оновлення пролягає шлях до оздоровлення й піднесення всієї економіки, процвітання держави.

Це — нелегкий шлях. Але маємо пройти його, напруженою працею долаючи внутрішні та зовнішні перепони і не поступаючись головним — сьогоднішнім і майбутнім нашого народу.

Поставлену мету маємо реалізувати через Національну програму відродження України, розробка якої йде повним ходом. Нещадно Верховна Рада України прийняла закон, який накладає дворічний мораторій на сплату фіксованого сільськогосподарського

податку. Безумовно, це позитивно вплине на розвиток селянських та інших господарств, що займаються виробництвом, переробкою та збутом сільгосппродукції, і нарешті дозволить позбутися звички закуповувати фрукти в Туреччині, а овочі возити з Польщі. За нових економічних умов наші люди не будуть склавши руки чекати на гуманітарну допомогу. Пам'ятаймо, дарований хліб швидко черствіє!

На моє глибоке переконання, тільки держава спроможна створити надійний механізм захисту підприємств, усього населення від ринкової стихії, а потім і приборкати її. Ми прагнемо зробити все для того, щоб ринок вже ніколи і не ставав інструментом обездолення мільйонів людей, а був у руках держави і суспільства ефективним знаряддям зростання виробництва і піднесення життєвого рівня народу.

Шановні друзі!

Дозвольте висловити сердечну подяку всім, хто «кланяється зсмілі низько» і забезпечує країну хлібом і до хліба.

Бажаю всім вам, великі і святі трударі, вашим рідним і близьким здоров'я, щастя, благополуччя!

Щиро зичу вам успіхів і натхнення у важкій, але такій потрібній для всіх нас праці. Давайте з надією дивитися у майбутнє! Буде у нас хліб — буде і пісня.

Зі святом вас!

Хай хліборобському роду ніколи не буде персвду!

— вважаю

Голова Верховної Ради
Олександр Ткаченко, оцінюючи
розвиток України за сім років

ків повинні стати роками зростання, щоб до кінця наступного десятиріччя вийти на рівень виробництва 1991 року.

Саме тому, вважає Олександр Ткаченко, виконати програму можна буде лише спільними зусиллями Верховної Ради, Президента та Кабінету міністрів.

Потім Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко мав зустріч і відверту розмову, напередодні Дня працівників сільського господарства, з трудівниками агропромислового комплексу кількох районів області. Він також вручив цінні подарунки великій групі селян.

Лідія ТИТАРЕНКО,
Володимир КОРОЛЮК.ПЕРЕВІРТЕ, ЧИ ПРАВИЛЬНО ОФОРМЛЕНО
АБОНЕМЕНТ!

На абонементі повинен бути відбиток касової машини. При оформленні передплати (переадресування) без касової машини на абонементі проставляється відбиток календарного штемпеля відділення зв'язку. В такому разі абонемент видається передплатникові з квитанцією про оплату вартості видання (переадресування).

Для оформлення передплати на газету чи журнал, а також для переадресування видань бланк абонемента з доставочною карткою заповнює передплатник чорнилом, розбірливо, без скорочень, згідно з умовами, викладеними в каталогах Союздруку.

Місячні клітинки при переадресуванні видань, а також клітинки "ПВ -- МІСЦЕ" заповнюють працівники підприємств зв'язку і Союздруку.

Прирівняли професора до сантехніка

У комітетах Верховної Ради України

СЬОГОДНІ, мабуть, нікого не треба переконувати в тому, що розвиток вітчизняної науки та впровадження її результатів у виробництво не може обійтися без повного, досконалішого організаційно-правового механізму. Адже сучасна українська наука, за словами академіка Ю. Пахомова, падає віз, що стрімко кошиється з гори — і зупинити його доволі важко. Бо розвал вітчизняної науки, який продовжується, — явище безпрецедентне у сучасній світовій практиці. Всі країни прагнуть нарощувати свій науковий потенціал, а ми відмовляємося навіть від того, що вже маємо. А хіба не може викликати шок той факт, що протягом останніх років виїхало за кордон понад шість тисяч учених? Що розпадаються ірвиндні школи, які формувалися протягом десятиліть кількома поколіннями вчених?

Безперечно, наша наука потребує допомоги, якщо хочете — порятунку. І починати, звісно, треба із законодавчої бази. Зокрема, внести зміни та доповнення у чинний з 1991 року Закон України «Про основи державної політики у сфері науки та науково-технічної діяльності», що і зробила Верховна Рада, прийнявши такий законопроект у першому читанні 23 жовтня ц. р. Однак ще в процесі роботи над проектом, зокрема у профільному Комітеті ВР з питань науки і техніки, стало зрозуміло, що обмежитися поправками до старого тексту закону — означає зупинитися на півдорозі. Тому фактично розроблено проект нового закону, який не суперечить нинішньому. Навпаки — розвиває його найважливіші положення. І водночас значно відрізняється від нього,

починаючи з самої назви — «Про науку і науково-технічну діяльність».

Саме цей принциповий законопроект і став предметом обговорення на спільному засіданні Комітету ВР з питань науки і техніки, Президії НАН України і колегії Міністерства України у справах науки і технологій під головуванням президента НАНУ академіка Б. Патона.

Голова Комітету ВР з питань науки і техніки академік НАН України В. Семиноженко, який доповідав на засіданні, зокрема наголосив, що в пропонованому законопроекті закріплена пріоритетність науково-технічної та інноваційної діяльності як такої, що має визначальний вплив на розвиток економіки й утвердження суверенітету України, забезпечить істотне підвищення

Суспільство, яке не цінує і не підтримує науку, не має майбутнього

престижності професії наукового працівника. Як і намічені законодавчі кроки, що дадуть змогу припинити розпад наукового потенціалу України.

Новим у законопроекті є юридичне розмежування понять «учений» і «науковий працівник». Зокрема, науковим працівником визнається тільки той вчений, який постійно працює в науково-дослідній установі за основним місцем роботи. Це дасть змогу обмежити і чітко регламентувати коло осіб, на яких поширюється передбачена законом система оплати праці та пенсійного забезпечення. Як і допоможе вибудувати гнучкішу систему стимулювання підвищення кваліфікації, соціального захисту й оплати праці в сфері науки. Бо то припинило для науковця, та й для всього суспільства, коли доктор наук отримує трохи більше 200 гривень за місяць, та ще й з величезним запізненням.

У законопроекті закріплено норму фінансування наукової та науково-технічної діяльності цивільного призначення на рівні не менше 1,7 відсотка валового внутрішнього продукту (ВВП).

На спільному засіданні також обговорено проект державного бюджету України на 1999 рік в частині фінансування науки. До речі, ним передбачено виділити для потреб науки кошти в обсязі 0,45 відсотка ВВП.

Роман ВАТРИЧ.

Корупція — явище... «домашнє»

— У всіх доповідях Україну згадували в позитивному аспекті, у якому числі й у питаннях боротьби з організованою злочинністю і корупцією, — заявив Юрій Кармазін, голови парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби з організованою злочинністю і корупцією, аналізуючи участь української делегації у черговому засіданні представників держав — учасниць Центральноєвропейської Ініціативи. — А в деяких питаннях, що стосуються регіональної безпеки, нас навіть ставили за приклад.

Глава румунського парламенту в контексті подій у Косові звернув увагу на досвід України у цивілізованому врегулюванні кримської проблеми, встановленні там громадянського миру і спокою, присканні проявів організованої злочинності. У позитивному плані згадували про досвід України й у боротьбі з незаконним обігом наркотичних речовин.

Зрозуміло, що у багатьох європейських процесах, котрі були предметом розгляду на засіданні, нашій державі ще, як кажуть, треба підтягнутися. Скажімо, інтеграційні процеси європейських держав роблять більш відкритим кордон, а подекуди й зовсім відкритим, чим злочинний світ блискавично скористався, злочинність мігрує, і в правоохоронних органах виникає дуже багато питань співпраці на цих територіях. На діях наших правоохоронних органів позначаються й візові перепони, слабка матеріальна, фінансова база, недостатньо налагоджений механізм обміну інформацією про міжнародні злочинні формування та про державних службовців, які беруть участь у злочинному відмиванні так званих брудних грошей тощо. І тут дуже важливо для України долучитися до процесу гармонізації правових систем держав-учасниць Центральноєвропейської Ініціативи. До речі, хоч як це парадоксально, але маючи, на відміну від

інших центральноєвропейських держав, суворі кордонні, подекуди навіть з атавізмами старої «залізної завіси», ми все одно «примудряємося» пропускати через свою територію потоки нелегальних мігрантів з інших країн, не завжди стаємо на заваді контрабандистів-наркотики тощо. Ці питання також були предметом розмови учасників засідання.

Юрій Кармазін підтвердив нову для нас позицію Заходу про те, що хоч поняття організованої злочинності й поняття корупції часто вживаються разом, а подекуди навіть як синоніми, насправді підходи до боротьби з цим лихом мають бути різні. Європейська спільнота досить пильна до платні державних чиновників і до тих доходів, що їх чиновники можуть мати з якихось інших джерел, насамперед незаконних, а відтак корумпувати саму владу. Разом з тим там корупцію вважають скоріше внутрішньою проблемою будь-якої держави. Що ж до України, то фахівці-правоохоронці роблять поправку на особливості криміналізації нашого суспільства, пов'язані, скажімо, з приватизаційними процесами. Ця обставина, певне, також вплинула на учасників зібрання, зокрема, доповідачів з Італії, Австрії, котрі у своїх виступах не вип'ячували особливу корумпованість українського чиновництва. Як зазначає Юрій Кармазін, свою роль у

такому ставленні до України відіграв і ґрунтовний виступ голови українського парламенту Олександра Ткаченка. Наші закордонні колеги, нагадав Юрій Кармазін, добре розуміють взаємозв'язок зростання рівня злочинності й економічної скрути, бідності громадян, психічного здоров'я нації тощо.

Цілком природно, що я не міг не поцікавитися в Юрія Кармазина, як поставилися учасники цього річного зібрання в Австрії до факту об'єднання українським парламентом чотирнадцятого скликання окремого Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією з іншим парламентським комітетом. Адже, як відомо, торік на такому самому зібранні у Трієсті (Італія) за існування такого самостійного комітету України ставили за приклад. Юрій Анатолійович зазначив, що учасники наради проаналізували результати виконання підписаної торік, 25 жовтня, главами парламентів держав — учасниць Ініціативи Трієстської хартії щодо боротьби з організованою злочинністю. Цією хартією було рекомендовано парламентам створювати ко-

Робитимемо все для того, щоб узяти правоохоронні органи під надійний парламентський контроль

мітети для дослідження масштабів організованої злочинності і корупції в своїх державах. Для розробки відповідного законодавства, парламентського контролю за діяльністю органів, які борються з цими явищами. Підкреслюючи, що доповідь нашої делегації в Австрії була сприйнята позитивно, Юрій Анатолійович водночас зазначив, що спроби в Україні взяти процес запобігання злочинності й боротьби з нею під справжній парламентський контроль, нагадувати парламентську координацію цієї боротьби ще не вдалося. Разом з тим Юрій Кармазін зауважив, що лише в парламентах трьох із шістнадцяти країн — учасниць ЦЕІ створено такі комітети з питань боротьби з організованою злочинністю, і вже не доводиться вести мову про те, автономні вони чи ні. Інша справа, що в багатьох тих країнах немає потреби щось розслідувати парламентськими комісіями — там на місці правоохоронні органи.

«Знаєте, я на вулицях Австрії майже не бачив поліції, як непомітні були і охоронці нашого форуму, — ділився враженнями Юрій Кармазін. — Однак там злочинний світ сповна відчував на собі вплив правоохоронних органів. А в нас навпаки — міліція на кожному кроці, а злочинність зростає...»

Голова парламентського комітету неодноразово наголошував, що очолюваний ним комітет, незважаючи на те, подобається це комусь чи ні, робитиме все для того, щоб узяти правоохоронні органи під надійний парламентський контроль, як це заведено у високорозвинених демократичних країнах.

Анатолій ДЕНЬ.

У номер

✓ Київ

Низький уклін вам, хлібодари!

Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин щиро вітає невтомних трударів сільських ланів, усіх, хто працює в аграрному секторі української економіки, з професійним святом — Днем працівників сільського господарства!

Незважаючи на те, що держава не створює належних умов для забезпечення галузі матеріально-технічними ресурсами, необхідними кредитам, стабільним фінансуванням, дозволяє частю відключати газ і електроенергію, давить психоміриями цінами і податками, ви, не опираючись міськими заробітної плати, продовжуєте робити важливу справу — забезпечуєте населення країни продуктами харчування.

Низький уклін вам і спасибі за зроблене, за сумління, за терпимість.

Верховна Рада України розуміє, що тільки зібравши увагою село зможе витягти державу із прірви. Ми робитимемо все можливе, щоб подолати кризову ситуацію в галузі і вже в наступному році досягти позитивних зрушень.

Зичимо достатку, миру і добра, великого людського щастя і здоров'я вам, шановні годувальники, вашим рідним та близьким.

Олександр МОРОЗ.

Міністр не хоче сварки

Міністр фінансів Ігор Мітюков на прес-конференції у Києві підтвердив обнародований ним на засіданні Верховної Ради загальний розмір державного боргу України станом на 1 жовтня — 14,9 млрд. грн.

Коментуючи висновок Рахункової палати про значне зниження Мінфіном реальної суми державного боргу, І. Мітюков сказав: «Ми опиралися висновки Рахункової палати тільки в день уряду у Верховній Раді і поки що не мали часу для детального їх обговорення». Разом з тим, як підкреслив І. Мітюков, він не хотів би, щоб Міністерство фінансів і Рахункова палата сперечалися з цього приводу під час прес-конференцій. «У нас тепер нормальні стосунки, що дають змогу на рівні фахівців та експертів виробити єдину точку зору з цього питання, — сказав міністр, — бо ми усвідомлюємо, як важливо мати єдині кількісні оцінки показника державного боргу».

✓ Відень

Пам'ятає Відень Лесь Курбаса

У центрі столиці Австрії Відні за адресою: Шпротцгассе, 40, відкрито меморіальну бронзову дошку Лесю Курбасу. Наш видатний діяч театрального мистецтва два роки, (1907—1908) тут жив і навчався. А барельєф створили дніпропетровські автори — скульптор Володимир Небоженко і архітектор Володимир Положий.

✓ Фотофакт

Новий рік крокує вибоями

Шахтарі державної холдингової компанії «Ровенькиантрацит», що на Луганщині, першими в галузі достроково виконали річний план з видобутку вугілля. Про завершення трудовою року вже відзвітували шахти холдингу ім. Космонавтів, 81-ша «Київська» та ім. Дзержинського. Всього з початку року гірники «Ровенькиантрацит» відвантажили споживачам 4,5 мільйона тонн палива.

На зйомку: головний інженер шахти 81-ша «Київська» Іван Проворченко (праворуч) вітає гірників бригади Сергія Тараненка.

Фото Вадима ЛІСНОГО (ДІНАУ).

Міліція скрізь, а злочинність зростає

«Голос України», 14 листопада 1998 року. № 219 (1969)

Лихо вдарило по найбідніших

! Стихія тижня

ТІЛЬКИ на восьмий день повені вода у понизі Тиси й Боржави почала спадати. І як тільки стало можливим добратися до сіл, що найбільше постраждали тут від стихії, заступник голови облдержадміністрації Іван Різак організував для журналістів поїздку на Виноградівщину та Берегівщину.

Поля обабіч автотраси ще залишалися у величезних водяних «блюдцях», а чим ближче під'їжджали ми до річок, тим більший простір був під водою. Від неї не звільнилися й окремі відрізки автотраси.

Накрапав холодний осінній дощ, та селище Королеве нагадувало розтривожений вулик. Одні господарі розбирали те, що залишилося на місці їхніх сімейних гнізд, інші вантажили хатній скарб, який ще годився для вжитку, на автомашини й трактори, щоб відправити його у безпечні місця. Голова селищної ради Микола Міговк теж був тут.

— Уже цілий тиждень люди рятують те, що залишилося. Загалом у селищі підтоплено 800 будинків. 101 хата, здебільшого із саманних блоків, завалилася. Як тільки вдарять морози, така само доля чекає як мінімум ще 200 будівель. Уціліли лише ті, що на високих фундаментах та з цегли.

— Багато сімей не лише залишилися без даху над головою, а й не мають де приготувати їжу, — каже заступник голови Виноградівської райдержадміністрації Іван Голіба. — Для них її готують у ідальні селищних лікарні. Людей розселено у дитсадки й гуртожитки.

...На сусідній Берегівщині стихія чи не найбільшої біди завдала селу Варієву.

— Якраз тут Боржава впадає в Тису, а в пік повені рівень води в Тисі був вищий, і Боржава потекла назад, проти своєї течії. Вода пішла через дамбу, і півсела відрізало від світу.

Допомога закарпатцям надходить з усіх усюд. Зокрема, 4 вагони залізничних рейок, 2 вагони шпал, вагон труб відправили кримчани. Сімферопольська макаронна фабрика виділила 10 тонн макаронних виробів.

Уряд США через агентство США з міжнародного розвитку подає термінову допомогу потерпілим — частину одягу, взуття, медичні препарати та предмети першої потреби вже отримало українське МНС.

Іван ГУДЗОВАТИЙ

Нема апетиту?

Факт і коментар тижня

УТОМУ й проблема, що апетит — чудовий, тільки не в них, а у нас. Становище об'єднаної енергосистеми України критичне, вона «голодує». Робоча потужність теплових станцій нижча за минулорічну на 2 мільйони кіловат.

Атомні електростанції хоча й стараються шосили не знижувати попередніх показників, та цього все одно недостатньо для забезпечення навіть мінімального запиту споживачів. Дефіцит у цілому по країні — близько 3 мільйонів кіловат.

Головна причина прихована в неплатах споживачів за електроенергію та тепло. Вони становлять уже 4,3 млрд. грн. За даними диспетчерської служби Національної енергетичної компанії «Укренерго», перевищення лімітів споживання електроенергії, визначених урядом, становить 2,5—3 мільйони кіловат. І ось цей величезний дефіцит електро- і теплоенергії, який неможливо покрити генерацією України (гідроелектростанції працюють на всю потужність, але вона загалом невелика — ли-

ше до 4 млн. кіловат), енергетики змушені ліквідувати практично наодинці. Яким чином? Також усім добре відомо — масовими вимкненнями споживачів. Інакше частота електропроту досягне критичної позначки — 49 герц, за якою — зупинення атомних електростанцій і повне зностримлення країни.

Такий обвал нам не загрожував би, якби наша система працювала паралельно з російською. Паралельно — це значить за увімкнення семи об'єднуючих ліній електропередач. Російська енергосистема потужніша за нашу в п'ять разів. Там стабільно тримають частоту 50 герц. Але тепер вони відключилися від нас, бо Україна не в змозі підтримувати енергетичний баланс — рівність генерації і споживання, визначену узгодженням обома сторонами графіком переток. Цей «перетік енергії» у росіян купують наші комерційні фірми, які працюють на ринку електроенергії, причому за ціною 2,65 цента за кіловат, тоді як українська електроенергія коштує 3,2 цента. Реалі-

Сусіди відмовилися сьорбати з нами із загального енергокотла.

зують закуплену електроенергію на підприємствах України, переважно важкої індустрії. Розрахунок іде продукцією. Частка цього самого переток в загальному споживанні невелика, лише 1,6 відсотка. Але коли в нас великий дефіцит електроенергії, ми починаємо у Росії цей перетік перебирати, фактично «тягнемо» звідти, щоб покрити свою нестачу. При цьому, звісно, «сідає» частота в російській енергосистемі. Щоб її підтримати, росіяни змушені піднімати потужність своїх станцій.

Двічі за нинішню осінь проробивши таку операцію, сусіди просто запропонували нам «роздільне харчування» і можливість самостійно поборотися з морі енергетичних проблем. Чим ми, по суті, й займаємося.

Енергетики не без суму зазначають, що казати про об'єднання поки що не доводиться, бо для роботи в паралелі нам треба підняти генеруючі потужності щонайменше на 6 мільйонів кіловат. Завдання поки що непосильне ні для управлінців, ні для виконавців. Чим усе це обернеться, знову-таки, ніхто не візьметься передбачити.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

За номером 212-70-22

Довіра тижня

КЕРІВНИЦТВО Служби безпеки України прийняло рішення про запровадження так званого **телефону довіри** контрозвідки, призначеного для конфіденційного звернення громадян з питань, що стосуються скоєння особливо небезпечних злочинів проти держави, зокрема державної зради і шпигунства.

Останнім часом контрозвідка Служби безпеки України виявила ряд осіб, які через різні обставини дали згоду на співробітництво з іноземними розвідками, а також перепинили кілька протиправних спроб українських громадян встановити контакти з іноземцями з метою передачі їм відомостей, що становлять державну таємницю. Як засвідчила практика, такі вчинки були спрямовані перш за все на одержання грошової чи іншої матеріальної винагороди, але ці громадяни не мали прямого умислу заподіяти шкоду безпеці держави та її обороноздатності.

Зважаючи на подібні дії, не всі знають, що намагання збагатитися у такий ганебний спосіб може бути кваліфіковане як державна зрада, тобто особливо небезпечний злочин проти держави. Адже в разі зацікавленості відповідною особою представниками іноземних спецслужб робиться все можливе, щоб шляхом підкупу, обіцянок різноманітних благ чи навіть шантажу і погроз витягнути з неї максимум інформації і змусити виконувати різноманітні завдання.

Тому, хто потрапив у подібну непросту ситуацію та усві-

домив хибність обраного шляху, варто все ж самому звернутися до Служби безпеки, а не чекати, поки його протиправну діяльність буде викрито і доведеться суворо відповісти за скоєння злочину. Не всім відомо, що особи, діяння яких підпадають під ознаки злочинів, передбачених статтями 56 та 57 Кримінального кодексу України, можуть бути звільнені від кримінальної відповідальності. Зокрема, згідно з ч.2 ст.56 (державна зрада) КК України, звільняється від такої відповідальності громадянин України, «якщо він на виконання злочинного завдання іноземної держави, іноземної організації або їх представників не вчинив ніяких дій і добровільно заявив органам влади України про свій зв'язок з ними». А відповідно до ч.3 ст.57 (шпигунство) КК України, «звільняється від кримінальної відповідальності особа, яка вчинила дії, передбачені час-

тинами першою або другою цієї статті, але добровільно припинила злочинну діяльність і повідомила органам влади про вчинене, якщо внаслідок цього і вжитих заходів було відвернено нанесення шкоди інтересам України».

Відніми кваліфіковані співробітники української контрозвідки у Києві цілодобово чекатимуть «виходу на зв'язок» тих, хто з якихось причин став на шлях порушення закону, але не бажає продовжувати протиправну діяльність, та повідомлень про скоєння зазначених вище особливо небезпечних злочинів проти держави чи підготовку до них. Тим, хто телефонуватиме за цим номером, гарантується нерозголошення змісту розмови й самого факту її.

Отже, телефон довіри контрозвідки — 212-70-22.

Прес-центр Служби безпеки України.

Тактика і практика

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів».

Сеня з усієї сили лупить подушкою свого однопалатника.

На лемет убігає лікар.

— Сню, що ти оце робиш?

— Вибиваю податки! Таку тактику проголосив наш прем'єр-міністр!

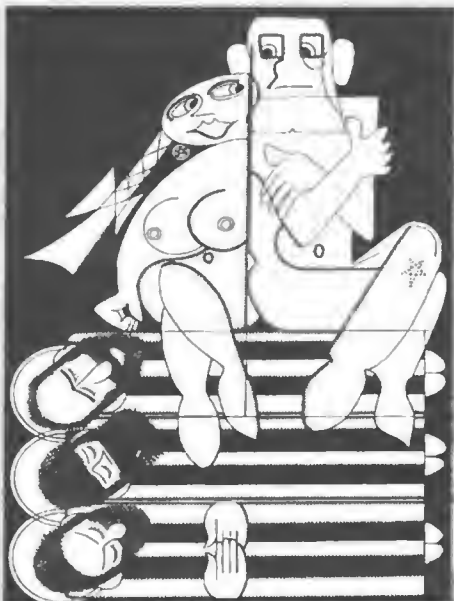
— Але ж, Сню, треба це робити, як сказав один герой, «без шуму и пыли»!

Між нами, грамотними

Наталія Вітренко, народний депутат, лідер Прогресивної соціалістичної партії:

— Кажуть, наш народ не вміє керувати власністю. А в 17-му що, були грамотніші? Але взяли за горло!..

Від чергового. З усіх, хто нині говорить про 1917-й рік, Наталія Михайлівна чи не найграмотніша. Але нам чомусь подобається цитувати саме її.

Спокійно, громадяни, кнопка в надійних руках!

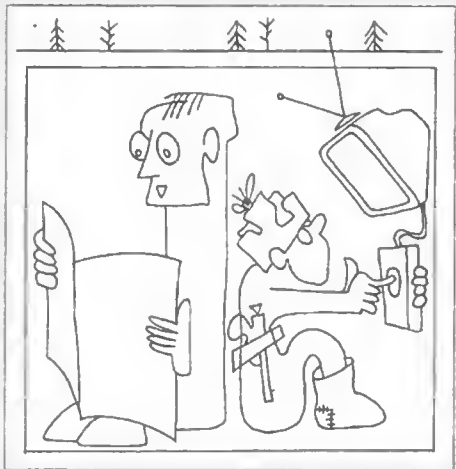
Крив'яка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик припилює кнопку до стіни портрет президента.

— Кіндрате, га, Кіндрате, а ти взагалі хоч раз у житті бачив головну телекнопку країни? Вона така, як пусковий гачок чи як гудзик на ліфчику? На телебаченні ж — війна, попадається, стерво, під руку, а я й не знайму!

— Не рви серце, Юзику! Війна — дурня, головне — маневри. Дивися спокійно свій ящик: якщо на екрані у «Семі днях» з'явиться Вадим Долганов — то кнопка у нього, якщо з'явиться хтось інший — значить, війну на УТ-1 виграв Микола Кляжицький!

— А ти, Кіндрате Івановичу, за кого на УТ-1 — за Д чи за К?

— Я, Юзику, за Інтер!

Відчуйте різницю

За даними Рахункової палати, ймовірний державний борг України — 180 мільярдів гривень — перевищує критичні для економічної безпеки країни показники...

— Чув? Наш міністр фінансів Ігор Мітюков заявив у парламенті, що не боїться критичних показників!..

— Тю! Невже і він користується прокладками «Ольсін» з крильцями?

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ. Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Теплим словом про мудрого вчителя

Дружина Д. Прилюка
Віра Григорівна Жданенко-Прилюк
та директор Інституту журналістики
Анатолій Москаленко.

Фрагмент
виставки.

Пам'ять тижня

ЦИМИ ДНЯМИ в столиці Інституту журналістики відбулися урочистості, присвячені 80-річчю з дня народження Дмитра Прилюка — славетного декана факультету журналістики Київського університету, доктора філологічних наук, відомого кожного українському студенту своїм підручником «Теорія і практика журналістської творчості».

Дмитро Михайлович пройшов шлях від сількора, студента та фронтового політпрацівника до редактора низки обласних та республіканських видань, журналіста й публіциста, відомого письменника та глибокого теоретика журналістики.

Колеги по факультету — нині Інституту — пам'ятають його як людину дивовижної працелюбності, величезної організаторської потуги, сміливого реформатора в освітянській справі. А ще, як зауважив директор Інституту журналістики А. Москаленко, його поспричинило мав талант збирати навколо себе гарних людей. Тому у цей день не було де розминутися у залі, де проходила документальна виставка, присвячена легендарному деканові. Фото, документи, листи, підручники — все це було гармонійним тлом для спогадів друзів, колег, які мали щастя знати цю людину.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Вівати для лауреата

Віншування тижня

НАРОДНОГО ДЕПУТАТА України, голову агрофірми «Зоря», дівчі Героя Соціалістичної Праці Володимира Плітиского вішували в записному конференц-залі Національної філармонії.

Цього разу заслуженого маестро сільськогосподарства «знайшла» нагорода Української екологічної академії наук — міжнародна премія «Дружба». Нагорода, яку вручають за видатні досягнення на ниві науки, культури, економіки, громадського життя та за зміцнення міжнародних зв'язків, саме цього дня обрала не випадково.

Навіть серед людей, котрих можна вважати елітою суспільства, зазначив народний депутат Сергій Дорогунцов, таких, як Володимир Антонович, небагато. 48 років очолює він «Зорю». І як очолює! Не лише зміг зберегти господарство. Агрофірма на тлі повсюдного занепаду — справжній острівці економічного досвіду. З усіх-усюд сюди приїждять делегації. Повчитися.

«Нехай на нього нападуть гроші, любов і шедри люди», звучало під час нагородження. Тут від себе можна лише додати: нехай.

Галина КВІТКА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Виставка тижня

ДНЯМИ в Українському домі проходила третя міжнародна спеціалізована виставка виробників продуктів харчування «FOOD @ DRINKS».

Характерна особливість її в тому, що вона мала суто прагматичний, діловий характер. За відсутності єдиної інформаційної бази даних у цій сфері виставки нині допомагають збагнути обсяг ринку, нових товаровиробників, познайомитися з можливостями партнерів, обмінятися досвідом роботи тощо.

Та, на жаль, цього разу даний аспект осягнути повністю не вдалося нікому. Економічна криза викинула з ринку ледве не третину підприємців, тому на виставку змогли приїхати найсильніші, найвпливовіші з них і частини на тих, хто ще залишився на плаву.

Оскільки ринок продуктів харчування перенасичений підірваною продукцією, то значимість цієї події в тому, що надано можливість справді познайомитися з такими провідними виробниками і дистриб'юторами елітної, оригінальної та натуральної продукції, як Український Клуб. Саме йому належить ексклюзивне

право на поширення торгових марок «Перша Гільдія» та «Козацька Рада». Варто відзначити, що горілка «Перша Гільдія» одержала диплом «За відмінну якість» на Всеукраїнській конференції якості та золоту медаль на Всесвітньому дегустаційному конкурсі у Санкт-Петербурзі. Цей факт свідчить про те, що на нашому ринку елітних продуктів упевнено займає своє місце і вітчизняний виробник.

Михайло
ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Ризикувати самому чи передати це право іншому?

Новинка тижня

ЩОЙНО побачив світ навчальний посібник «Менеджмент: прийняття рішень і ризик», написаний давнім другом нашої газети, доктором економічних наук, професором кафедри аграрного менеджменту Київського національного економічного університету Василем Андрійчуком у співавторстві з професором Альбертського університету (Канада) Леопольдом Бауером.

У посібнику викладено актуальні і важливі питання менеджменту аграрних підприємств, які нині недостатньо або зовсім не висвітлюються в економічній аграрній літературі. Автори зосереджують увагу на обґрунтуванні механізму прийняття важливих для аграрних підприємств рішень щодо використання ресурсів, придбання техніки і залучення позичкового капіталу, здійснення експорту товару, проведення бартерних та лізингових операцій тощо. Всесібно досліджується проблема ризику при прийнятті рішень, визначаються дже-

рела ризику, його рівні, доцільність контролювання, передачі іншим або прийняття на себе.

Особливістю книги є те, що матеріал у ній викладено на виробничих прикладах з конкретними розрахунками і ґрунтовними висновками.

Книга розрахована на викладачів, слухачів магістерської програми та студентів вузів аграрного економічного профілю, а також менеджерів економіки і виробництва аграрних підприємств усіх форм власності й господарювання. Вона буде корисною і для учнів сільськогоспо-

дарських технікумів, насамперед тих, де готують фахівців середньої ланки з фаху «Аграрний менеджмент».

Залишається додати, що професор В. Андрійчук два роки тому написав підручник «Економіка аграрних підприємств», який визначено підручником нового покоління і відзначено найвищим грантом перемоги конкурсу, проведеного за програмою Міжнародного фонду «Відродження».

Леонід БРОВЧЕНКО.

Милосердя тижня

Людина людині — брат

КИЇВСЬКА СПІЛКА журналістів разом з Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів в Україні підтримують ветеранів-журналістів.

Проект допомоги пенсіонерам-журналістам передбачає щоденні безкоштовні обіди у ідальні видавництва «Преса України». Вартість одного такого обіду 4 гривні 10 копійок. Осіб, яким надається така підтримка, визначила сама ветеранська організація. Половина з них ще в змозі самі приходити до ідальні, а тим, хто прикутий до ліжка, обіди приносять додому.

— Торік наша церква надала гуманітарної допомоги на суму близько 3,5 мільйона доларів. — розповідає другий радник релігійного управління Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, заступник директора Наукового центру таймерних обчислювальних систем Інституту кібернетики АН України, доктор технічних наук Юрій Корольов. — Ми завозили в Україну ліки, продукти харчування, одяг, медичне обладнання, організовували комп'ютерне навчання, вивчення іноземної мови тощо. Запрошували лікарів з-за кордону, які робили хворим операцію на серці.

Вже цього року надійшли ліки у Миколаївський обласний туберкульозний диспансер, медичне устаткування та обладнання — в Інститут серцево-судинної хірургії, Київську обласну клінічну лікарню, пологовий будинок у Криму, медичні заклади Чернівців, Харкова, Макіївки. Коли трапилася трагедія на Донбасі — виділили гроші шахтарям.

Любов ГАЙДАК.

Оголошення

За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...

УКРАЇНОРКОЛЕГІЯ (252034, м. Київ, вул. Золоті ворота, 2-а) у справах про спадщину розшукує родичів

Померлих в США:

Релі (Рейлі, Рілі) Рейзел, яка народилася 1920 року в Стрію, батька якої звали Абрахам Рейзел, а матір — Сара, в дівочтві Фріман.

Марії Сладкової, яка народилася в США 1923 року, батько якої Петро Сладков, він же Петро Соловников (Солодовников) народився в 1880 році в Чернігові. Чернікові, Черняхові, а матір звали Стелла (Естель), в дівочтві Кобелевська.

Померлих в Канаді:

Йосипа Юрійчука, він же Йосип Юрійчук-Рашенко, який народився 1893 року в Україні.

Майка (Михайла) Жука, який народився 1921 року, батька якого звали Микола, а матір — Вероніка, до шлюбу Кісляк (Кісляк).

Владислава Мостовського, який народився 1916 року в західних областях України чи в Польщі, а саме його дружину Зофію (Софію), або інших родичів.

Померлих у Франції:

Розі Хазенфранц, яка народилася 1904 року в Чернівцях у матері-одиначки Пехман Гітце-Райце, батьками якої були Хайм Пехман і Сара, в дівочтві Фідерср.

Ольги Ясіньської, яка народилася 1907 року в Одесі, батьком якої був селянин із Рівного Олександр Ясінький, а матір'ю — Ганна Петрівна, в дівочтві Сергєєва.

Олександри Гончарук, яка народилася 1916 року в н/п Вишеньки чи Вишенька, батьками якої були Метро (Дмитро) Гончарук та Олександра, в дівочтві Дак (Дах).

Померлих в Німеччині:

Семена (Сімона) Дашченко, який народився 1920 року в Кривому Розі.

Енгелберта Хофбауера (Гофбауера), який народився 1914 року в Негояс район Буцау, Румунія, а саме: його дружини Стефанію, уроджену Фернат та сестер Елізабет (Елізавету) та Вікторію, уроджених Хофбауер (Гофбауер), які, можливо, проживають в Україні.

Померлого в Туреччині:

Бориса Августовича Демберга, 1919 року народження, вихідця з Одеси чи області, а саме сестру Вікторію Шаняровську чи інших родичів.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Українорколегію:

Київ-34, вул. Золоті ворота, 2-а,
тел. (044) 246-58-03,
факс (044) 229-28-35.

Кожний фініш — це, по суті, старт

Сьогодні —
перша річниця
утворення Центральної
виборчої комісії
України

Ледь оговталися виборці від березневого шоку і заспокоїлися нерви у тих, хто обирався, як попереду — ще напруженіші, ще жорсткіші й відповідальніші президентські перегони, а, отже, новий головний бій для ЦВК. Яка вона, виборча кухня? Про це — розмова нашого кореспондента з головою Центрвиборчкому Михайлом РЯБЦЕМ.

— Нині виповнюється рік із часу перетворення Центральної виборчої комісії на постійно діючий державний орган. Наскільки виправдав себе цей новий статус?

— ЦВК не набула нового статусу, а рік тому в Україні було створено новий державний, конституційний, самостійний орган, незалежний від будь-якої з гілок влади. Центральна виборча комісія з виборів народних депутатів України, очолювана Іваном Ємцем, існувала на правах комісії Верховної Ради. Її фінансування, матеріально-технічне забезпечення здійснювалося через структурні підрозділи парламенту. За законом про ЦВК, оприлюдненим у січні 1998 року, наша інституція має зовсім інші повноваження, пов'язані з організацією, підготовкою та проведенням виборів народних депутатів, Президента України, всеукраїнських та місцевих референдумів, здійсненням консультативно-методичного забезпечення місцевих виборів. Таким чином наші функції значно розширилися.

— Чи справді незалежна ЦВК від інших гілок влади, адже парламент призначає на посаду і припиняє повноваження членів ЦВК за поданням Президента?

— Так, без згоди Президента парламент не може припинити повноваження члена комісії чи призначити когось іншого на цю посаду і навпаки. Має бути обов'язково досягнута згода між главою держави і парламентом. Це по-перше. По-друге, незалежність закріплена і в статтях Конституції, які визначають повноваження членів ЦВК, яких призначають на 6 років.

— У законі про ЦВК сказано, що жодна гілка влади не може впливати на прийняття її рішень. Крім, скажімо, судової. Чи були під час минулих виборів намагання втрутитися у діяльність комісії?

— На щастя, під час минулої виборчої кампанії ніхто з посадових осіб різних гілок державної влади не втручався і навіть не намагався якимось чином спрямувати роботу ЦВК чи «допомогти» їй прийняти те чи інше рішення. З першого дня ми проявили принципиальність, неупередженість до всіх суб'єктів виборчого процесу, і це примусило всіх поважати думку і рішення ЦВК. Загалом за період виборчої кампанії до ЦВК надійшло 5882 звернення від учасників виборчого процесу, оскаржено до суду 58 постанов ЦВК. За судовими рішеннями у двох випадках наші постанови скасовано, п'ять справ закрито провадженням чи залишено без розгляду, за трьома справами зупинено провадження, 4 перебувають на стадії вирішення, серед них дві щодо народних депутатів — Анатолія Богатиренка і Сергія Головатого. У всіх інших випадках відмовлено у задоволенні скарг.

Вибори-98 засвідчили, що рішення виборчих комісій про

встановлення результатів виборів доцільно оскаржувати виключно до суду і в стислі строки, що слід прискорити вирішення таких справ у судах. Нинішній паралельний порядок оскарження результатів виборів — до виборчих комісій вищого рівня або до суду — лише сприяє тяганині. До речі, у Цивільному процесуальному кодексі виписано лише порядок оскарження та розгляду Верховним судом заяв суб'єктів виборчого процесу стосовно визнання виборів недійсними Центральною виборчою комісією. Розгляд будь-яких інших скарг з виборчого процесу взагалі не передбачено. Тому судам у багатьох випадках доводилося застосовувати лише аналогію закону.

— З якими ще правовими прогалинами у виборчому законодавстві довелось вам зіткнутися під час минулої виборчої кампанії?

— По-перше, з ініціативи ЦВК Верховна Рада п'ять разів вносила зміни і доповнення до виборчого закону. Останні зміни було прийнято 24 березня цього року і опубліковано 28 березня, за день до виборів. Про недосконалість виборчого закону свідчить і те, що за рішенням Конституційного суду понад 20 його положень визнано неконституційними. До речі, парламент попереднього скликання так і не привів закон у відповідність до вимог Конституції на підставі рішень Конституційного суду України. Чимало положень так і залишаються декларативними. Скажімо, немає механізму реалізації права висування кандидатів у депутати зборами громадян і трудовими колективами. Жодним законодавчим актом так і не передбачено відповідальність за перешкоджання у проведенні передвиборної агітації та зловживання правом на таку агітацію. Тобто необхідно не лише чітко перелічити види порушень під час виборів, а й передбачити кримінальну чи адміністративну відповідальність за ці правопорушення.

— Михайле Михайловичу, чому, на ваш погляд, за наявності сучасної комп'ютерної системи так довго підраховували результати виборів?

— Якби завчасно надійшли протоколи від окружних виборчих комісій, ми могли б установити результати виборів протягом кількох годин. Чинний закон про вибори народних депутатів не передбачає жорстких строків подання виборчих документів до ЦВК. Причини, чому запізнювалися протоколи, можна розділити на об'єктивні і суб'єктивні. 29 березня одночасно відбувалися вибори до парламенту і до місцевих рад. Багато часу забирало сортування бюлетенів і підрахування голосів за кожною кандидатурою. Загалом по Україні до бюлетенів було внесено 345 тисяч прізвищ. Вважаю, що практика одночасного проведення різних виборів не виправдала себе. Ін-

шою об'єктивною причиною зволікання була віддаленість між дільничними і окружними виборчими комісіями, яка часто сягала до 300 кілометрів. Суб'єктивною причиною було те, що можновладці в окремих регіонах так і не можуть відмовитися від практики ревізування виборчих документів з дільничних та окружних виборчих комісій. Однак це жодним чином не могло вплинути на результати виборів, оскільки ЦВК мала всі протоколи дільничних комісій, на підставі яких можна перевірити той чи інший випадок розбіжностей.

— Скільки коштувала попередня виборча кампанія?

— За законом про держбюджет на 1998 рік на проведення виборчої кампанії було передбачено 248 млн. грн., із них на вибори народних депутатів — 195,4 млн. грн., на місцеві — 52,6 млн. грн. Фактично профінансовано із держбюджету 138 млн. 114 тис. грн., у тому числі на вибори народних депутатів затрачено 117,5 млн. грн., на місцеві вибори — 20,6 млн. грн. Якщо за вибори народних депутатів ми повністю розрахувалися з окружними та дільничними виборчими комісіями, місцеві вибори профінансовано лише на 39,2%, і заборгованість з першочергових виплат становить 5,8 млн. грн.

— А який бюджет ЦВК передбачається на наступний рік? І скільки коштуватимуть майбутні президентські вибори?

— За проектом закону про держбюджет-99, Кабінет міністрів запропонував парламенту затвердити на утримання ЦВК 2 млн. 758 тис. грн., а на проведення виборів Президента — 100 млн. грн. Мало це чи багато? Якщо врахувати цього річного досвід, це далеко не та сума, яка необхідна. За нашими попередніми розрахунками, на виборчу кампанію потрібно 170 млн. грн. Хоча зараз важко говорити про кошти на президентську виборчу кампанію, адже все залежатиме від нової редакції закону.

— Як ви винесли уроки з минулої виборчої кампанії, щоб потім не повторити старі помилки?

— Пересвідчилися, що ЦВК повинна брати найактивнішу участь у вдосконаленні виборчого законодавства. Хто краще за фахівців може запропонувати зміни до нього, які втілювалися б у життя? Слід змінити порядок оскарження та строків розгляду заяв учасників виборчого процесу на рішення, дії чи бездіяльність ЦВК і виборчих комісій. Саме через недосконалість цих положень і досі оскаржуються в судах підсумки виборів.

Виникла нагальна потреба наділати ЦВК реальними важелями впливу на негативні явища під час виборчої кампанії. ЦВК має бути не статистом, а повинна реально впливати на роботу виборчих комісій. Інакше цю функцію виконуватимуть органи влади чи самоврядування. У законі треба чітко закріпити порядок передачі інформації про хід голосування та результати виборів до ЦВК виборчими комісіями.

— А чим взагалі займається

ЦВК у період між виборами? Складається враження, ніби вона живе лише від виборів до виборів...

— Коли закінчувалася парламентська виборча кампанія, ми сподівалися, що нарешті настане той час, коли о 18-ї години зможемо їхати додому. На жаль, ми її нині працюємо майже в тому самому режимі, як під час виборів. Зважає, майже щомісяця в тих чи інших округах відбуваються повторні вибори чи замість вибулих депутатів.

А крім того, розробляємо власні пропозиції з удосконалення виборчого законодавства — зміни до законів про вибори Президента, про вибори народних депутатів, про ЦВК, про всеукраїнські та місцеві референдуми.

Днями до Державного архіву передано 129 томів виборчих документів за підсумками виборчої кампанії.

З 18 по 20 листопада у Києві відбудеться Міжнародна науково-практична конференція, організована ЦВК за сприяння Міжнародної фундації виборчих систем із проблем виборчого законодавства в Україні. Завершується робота над багатотомним інформаційно-аналітичним виданням за підсумками парламентських виборів, днями із друку вийде перша його частина обсягом понад 600 сторінок.

— Як відомо, ЦВК розробила і подала до парламенту свій законопроект про вибори Президента. На яких його принципових положеннях наполягатиме під час подальшого доопрацювання законопроекту в профільному комітеті?

— Наш законопроект, на відміну від інших, не заполітизований, а спрямований на встановлення чітких механізмів забезпечення виборчого процесу. Ми, зокрема, пропонуємо дещо іншу систему виборчих комісій: не створювати окружні виборчі комісії в регіонах. Має діяти лише одна окружна комісія — Центрвиборчком, оскільки округом з обрання Президента є вся держава. Інші виборчі комісії — територіальні (на рівні регіонів, районів та міст обласного підпорядкування) і дільничні. Наш законопроект передбачає розширення повноважень ЦВК: одержання в Нацбанку для фінансування виборчої кампанії Президента кредиту в межах коштів, затверджених законом про держбюджет на 1999 рік. У законі слід чіткіше виписати форми і методи ведення передвиборчої агітації, встановлення чітких обмежень

під час її проведення. Наполягатимемо на встановленні переліку порушень виборчого закону, за які повинні нести сувору відповідальність учасники виборчого процесу. У зв'язку з цим ВР до початку виборчої кампанії повинна внести відповідні зміни до Кримінального і Адміністративного кодексів. У нашому законопроекті досить чітко виписано процедуру підрахунку голосів на виборчій дільниці, встановлення результатів голосування та оперативне надіслання виборчих документів до ЦВК.

— Насамкінець декілька особистих запитань. Вам пропонували хабарі?

— Іх, певно, пропонують лише тим, хто одноособово приймає якісь конкретні рішення. А ЦВК є колегіальним органом, і від одного члена комісії не залежить вирішення питань. Таких випадків зі мною не було і з моїми колегами, за моєю інформацією, теж.

— Ви досі живете в готелі чи нарешті отримали квартиру в Києві? І чи забезпечені всі члени ЦВК помешканнями?

— Нарешті вирішено питання про надання мені квартири у Києві, так само і трьом членам ЦВК, які донині проживають у готелі «Москва», оскільки будинок ще не здано в експлуатацію. Я поки що живу на дачі.

— Ваша родина цікавиться політикою і виборами?

— У найгарячіші моменти виборчої кампанії моя родина була зі мною, але тільки з 1 вересня мені вдалося перевезти сім'ю до Києва. Досі я щотижня їздив з Києва до Ужгорода. Моя дружина — історик за фахом, тимчасово піде не працює, цікавиться політикою на рівні перегляду телепередач, багато читає газет, не втручаючись у роботу голови Центрвиборчкому. Наша доня ходить до другого класу загальноосвітньої школи.

— Коли вам було легше працювати: народному депутату чи голові ЦВК? Що важче: обиратися чи обирати?

— Якщо порівнювати роботу на посаді народного депутата і голови ЦВК, то важко порівняти обсяг роботи, відповідальність. Нам доводилося працювати майже протягом року без вихідних по 15-16 годин на добу, чим не персоніфіковані народні депутати. З огляду на вибори, які ми пережили, було важко і тим, кого обирали, і тим, хто обирав.

Інтерв'ю взяла
Юліана ШЕВЧУК.

Берт Кареман: «Криза мине, і ми ще порулюєм»

Нещодавно в Києві відбувся «круглий стіл» з економічних проблем, організований конференцією «Економіст».

У «круглому столі» взяли участь найвищі посадові особи держави, тож природно, що йшлося про залучення в економіку України іноземних інвестицій. Загалом, якщо коротко визначити мету конференції «Економіст», то вона полягає в налагодженні відносин між провідними світовими компаніями та урядами країн, у яких вони працюють. І хоча ситуація сьогодні, можливо, й не дуже сприяє інвестуванню, адже триває світова фінансова криза, та відомі компанії попри все не залишають Україну. Серед них — «Сканія Україна», яка виступила спонсором цієї конференції. Тож наш кореспондент зустрівся із генеральним директором компанії «Сканія Україна» Бертом Кареманом та попросив його відповісти на декілька запитань щодо історії «Сканії» та її планів в Україні.

Із досьє редакції

Берт Кареман, генеральний директор «Сканія Україна»

Розпочав роботу у «Сканії» 1975 року, після закінчення технічного інституту. Перший досвід роботи за кордоном отримав на посаді менеджера з продажу та адміністративних питань у представництві «Сканії» у столиці Іраку Багдаді з 1983 до 1985 року. Після повернення до Швеції обіймав посаду менеджера головного офісу «Сканії» з питань фінансування торгівлі компанією в Європі. Випрождав 1987—1990 років був керівним директором відділення «Сканії» в Танзанії. Протягом першої половини дев'яностих років обіймав посаду голови відділу замовлень та матеріально-технічного постачання автомобільних шасі, що включало роботу з розвитку торгівлі на європейських ринках. У 1995—1996 роках працював менеджером з продажу та маркетингу в регіоні південної Сахари.

До того, як обійняти посаду генерального директора компанії «Сканія Україна», Берт Кареман працював директором з маркетингу в компанії «SCANIA POLSKA» у Польщі.

«Сканія» — створити в Україні таку мережу сервісних центрів, яка давала б змогу надавати технічну допомогу в будь-якій її точці протягом доби. Саме тому сума інвестицій на сьогодні в мережу сервісних центрів «Сканія Україна» становить 3 мільйони доларів США, а загалом плануємо інвестувати 10 мільйонів доларів.

Крім найсучаснішого київського сервісного центру і відділу продажу вже успішно діє центр в Одесі, до кінця року стане до ладу центр у Львові, Дніпропетровську. Згодом буде відкрито центри «Сканії» в Сарнах, Харкові, Донецьку, Рівному, Сімферополі, Луганську, Полтаві, Хмельницькому, Кіровограді та деяких інших містах, що розташовані вздовж так званих трансєвропейських транспортних коридорів. Тобто ми плануємо роботу в Україні надовго і саме тому продовжуємо інвестувати навіть в умовах фінансової кризи, бо переконані, що криза мине, і ми ще порулюєм. Хоча вже й тепер шляхами України бігає близько 800 вантажівок «Сканії».

Чи не могли б ви розповісти, на яких умовах українські споживачі купують ваші вантажівки, адже відомо, що вони недешеві, тому не кожен може відразу їх придбати?

Справді, більшість «Сканії» ми реалізуємо в лізинг, уклада-

ючи відповідні угоди з покупцями. Іншими словами, шукаємо взаємовигідні варіанти співпраці. До того ж ми розуміємо, що Україна, як і вся Східна Європа є дуже динамічним ринком, на якому чимдалі зростатимуть обсяги продажу. Це пов'язано з тим, що, скажімо, на відміну від залізничних, автомобільні перевезення дозволяють запропонувати більшу гнучкість стосовно побажань клієнтів, адже автомобільний транспорт здатен протягом доби чи навіть швидше доставити ту чи ту продукцію в будь-яку точку України. А це особливо важливо для її виробників. До речі, якщо в Польщі 5 років тому налічувалося 1200 вантажівок, то у 1998 році їх уже 6 тисяч. Тому ми переконані, що подібна тенденція спостерігатиметься і в Україні. І сподіваємося, що «Сканія» на цьому ринку буде гідним конкурентом. До речі, тільки протягом одного року наша компанія майже вдвічі збільшила свою частку ринку в Україні — з 8 відсотків в 1997 році до 15 відсотків у нинішньому.

Дякую за розмову і бажаю успіхів на дорогах України.

Записав Сергій ЛАВРЕНЮК.

SCANIA

«Сканія Україна» — тел. (044) 459-0-459.

«Нових українців» готують у Кременчуку

Кременчуцький інститут економіки та нових технологій створено з ініціативи Української Академії наук національного прогресу п'ять років тому як вищий заклад освіти недержавної форми власності. Віднедавна його очолює молодий ректор — професор, кандидат технічних наук Олег Третяков. Свого часу він працював викладачем Кременчуцького політехнічного інституту, проректором цього вузу з наукової та комерційної діяльності, очолював інвестиційну компанію «Еко-Інвест», балотувався на посаду мера міста Кременчука. І ні на мить не полишав викладацьку діяльність. Пропонуємо вашій увазі інтерв'ю з ректором ІЕНТ.

Олегу Вальтеровичу, майже всі вищі заклади освіти України, реагуючи на кон'юнктуру ринку, захопилися підготовкою фахівців гуманітарного профілю, зокрема економістів, а ви ризикнули готувати ще й спеціалістів технічних спеціальностей. Наскільки комерційно виважена така політика?

При виході економіки держави з кризи та збільшенні обсягів виробництва вітчизняних підприємств з'явиться велика потреба в інженерних кадрах. Тож через чотири — п'ять років Україна буде відчувати гостру потребу саме у спеціалістах машинобудівного та приладобудівного напрямів. Особливо це стосується такого промислово насиченого регіону, як Кременчук — Світловодськ, де зосереджено майже 70 відсотків промисловості Полтавської області.

Власне, з цієї причини і було відкрито факультет нових технологій, де однією з нових і перспективних спеціальностей є металознавство. Тут готують фахівців за двома напрямками — чисті метали та композитні матеріали. Ця спеціальність акредитована за 3 рівнем. До такого самого рівня акредитовано спеціальності з обліку і аудиту, маркетингу. Спеціальності

«Екологія», «Комп'ютерні системи автоматизації», «Автомобілі та автомобільне господарство» акредитовані по 2 рівню з правом випуску бакалаврів. Майже закінчена підготовча робота з акредитації 3 рівня спеціальності «Переклад» (англійська та німська мови).

Цього року в інституті відбувся перший випуск дипломованих спеціалістів. Відомо, що стара система розподілу спеціалістів уже не працює. А як з працевлаштуванням ваших випускників? Чи не готусте ви домогосподарок, безробітних з вищою освітою?

Всі 400 цьогогорічних випускників стаціонарної та заочної форм навчання були працевлаштовані. Частини молодих людей у цьому допоміг вуз, а частина сама знайшла роботу на підприємствах міста і регіону.

Сьогодні в нашому інституті на чотирьох факультетах навчається півтори тисячі студентів, працює сто двадцять викладачів, з яких — п'ять докторів наук, шістьдесят сім кандидатів. Ми маємо добре обладнану лабораторну базу, 10 комп'ютерних класів, які укомплектовано технікою останнього покоління. До послуг студентства виробнича база провідних підприємств Кременчука і Світловодська.

Освіта

У обивателя побутує думка — оскільки у вас навчання платне, то належно вчитися не обов'язково, просто треба стати в чергу за дипломом...

Це хибна думка. За неуспішність ми відраховуємо, а гроші таким горе-студентам не повертаємо. Найбільший відсів на початкових курсах — 12 — 20 відсотків. На старших курсах цей показник у межах одного відсотка. Ми відраховуємо і за несплату за навчання, і за неуспішність.

А пільги які-небудь є?

Для відмінників плата за навчання зменшується на 10 відсотків, лише половину тарифу платять сироти та студенти з багатодітних сімей, інваліди дитинства другої групи, а першої групи зовсім звільняються від плати.

Ми могли б знизити плату за навчання, але на нас тиснуть податки, бо ми за оподаткуванням прирівняні до промислового підприємства. Хоча діяльність інституту безприбуткова. Всі зароблені кошти вкладаємо в навчальний процес.

Вуз недержавної форми власності розв'язує державні завдання: не залучаючи бюджетних коштів зберігає наукові та педагогічні кадри, забезпечує їх роботою, не дає впасти інтелектуальному потенціалу держави тощо. Напевно, окрім навчального процесу вуз веде і науковий пошук, здійснює наукові розробки?

Так. Головні напрями науково-дослідних робіт такі: економічний аналіз регіону, створення нових матеріалів, екологія, розробка екологічно безпечних технологій переробки техногенних відходів. Останнім часом зі своїми науковими розробками почали виходити на зовнішній ринок. Маємо прямі контакти із замовниками — з Китаю, Кореї, Угорщини, Словач-

Вуз недержавної форми власності розв'язує державні завдання.

Китайців, приміром, зацікавили наші розробки в галузі напівпровідникової техніки і твердосплавних матеріалів. Протягом двох останніх років студенти нашого інституту проходять стажування і практику в Німеччині, тепер ведуться перемовини про організацію спільної діяльності та обміну студентами з Дславарським університетом (США).

У вас є факультет довузівської підготовки, де, окрім атестата про середню освіту, випускники середньої школи отримують певний фах.

Так. Цей факультет організовано на базі нашого бізнес-ліцею «Надія України» та п'яти середніх шкіл Кременчука. Учні 8 — 11 класів мають можливість одержати свідоцтво референта зі знанням англійської мови, референта-секретаря, оператора ЕОМ, референта з правових питань, організатора торгівлі, продавця, молодшого бухгалтера, лаборанта-еколога, коректора тощо. Випускників факультету довузівської підготовки, які складають шкільні випускні іспити на «добре» і «відмінно», приймають на 1-й курс інституту без вступних іспитів (згідно з квотою прийому).

Наша особлива гордість — ліцей «Надія України», який одержав дві ліцензії на право освітньої діяльності за рівнем повної загальної середньої освіти. Йому присвоєно статус середнього загальноосвітнього навчально-виховного комплексу (дитячий дошкільний заклад — школа — вуз). Ми увійшли до державного реєстру шкіл недержавної форми власності. У «Надії України» працюють три кандидати наук, п'ять вчителів-методистів, три вчителі вищої категорії, два — 1-ї категорії.

Розмову вів Леонід БРОВЧЕНКО.

ДЕПУТАТСЬКЕ ЗВЕРНЕННЯ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ КУЧМИ Л. Д.

про забезпечення об'єктивної перевірки (розслідування) матеріалів щодо придбання нерухомості, відкриття за кордоном комерційних структур, валютних рахунків, використання та приховування на них валютної виручки колишнім помічником Президента України, народним депутатом Волковим О. М. та невжиття Службою безпеки і Генеральною прокуратурою України належних заходів щодо всебічності і своєчасності цієї перевірки

Шановний Леоніде Даниловичу!
Звернувшись до Вас з цим депутатським зверненням нас змушують такі обставини.

7 липня 1994 року Верховна Рада України прийняла постанову № 86/94-ВР «Про інформацію Кабінету Міністрів України про хід виконання Постанови Верховної Ради України від 27 січня 1994 року «Про перевірку діяльності Чорноморського морського пароплавства (концерну «Бласко»)» і відповідно до Конституції України створила депутатську слідчу комісію з контролю за виконанням зазначеної постанови та сприяння проведенню попереднього слідства по справі «Бласко», членом якої був затверджений і народний депутат полковник Г. Омеляченко (п. 5 зазначеної постанови). Згідно з п. 9 цієї постанови контроль за її виконанням було покладено, зокрема, і на тодішній парламентський Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, який очолював Г. Омеляченко.

Між членами слідчої комісії було поділено функціональні обов'язки. У процесі депутатського розслідування полковник Г. Омеляченко спільно з членами слідчо-оперативної групи Генеральної прокуратури України та народними депутатами — членами Комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, офіцерами Служби безпеки України підполковником А. Ермаком, підполковником М. Петренком, полковником А. Кулаковим, головним консультантом комітету, кандидатом юридичних наук, підполковником міліції М. Мельником та працівниками правоохоронних органів зарубіжних країн займався пошуком валютних коштів, схованих у закордонних банках П. Кудюкіна та іншими носіями особами, що мали стосунки до фінансово-господарської діяльності АСК «Бласко». Крім того, ми відстежували й аналізували інформацію зарубіжних засобів масової інформації з цього питання та щодо стану корупції в Україні.

Під час депутатського розслідування справи «Бласко» у травні 1997 року ми, згідно з ст. 13 Закону України «Про статус народного депутата України», отримали матеріали, які засвідчували закордонну комерційну та фінансову діяльність (відкриття фірм і валютних рахунків) помічником Президента України (нині народного депутата України) Волкова Олександра Михайловича та інших громадян України.

Зокрема, в отриманих матеріалах, які потребували перевірки, йшлося про те, що О. Волков зі своєю дружиною А. Волковою мають стосунки до нерухомості в Бельгії на суму 30—40 мільйонів бельгійських франків (1 млн. доларів США). З цих матеріалів також виходило, що 6 вересня 1993 року О. Волков і Ю. Назаренко (мешканець Києва) створили в Бельгії (адреса: Grote Markt 50, 9100 Sint Niklaas) охоронну фірму «VDS TRADING» зі статутним капіталом 250 тисяч бельгійських франків. Склад правління фірми: О. Волков, Ю. Назаренко, С. Патрік. У Женеви банку відкрито банківський рахунок: 293-0435146-59, номер 455128552, реєстр Сент Ніклааса 56381. До складу правління фірми увійшли: А. Волкова, Ю. Назаренко, В. Ластовський і С. Патрік (адреса: 2070 Burcht, Krijgsbaan 336).

13 травня 1997 року народний депутат А. Ермак наліслав депутатське звернення і ці матеріали з фотографіями фірми «VNV» голові

Три мільйони

Persoonlijk adviseur Oekraïense president verdacht van witwassen

Van onze redacteur
BRUSSEL/ANTWERPEN — Het gerecht onderzoekt een reeks witwasoperaties door Alexander Boikov, de persoonlijke adviseur van de Oekraïense president Kuzma. De verdachte transacties liepen via bankrekeningen bij de Kredietbank. Die stonden op naam van offshore firma's in belastingparadijsen als de Zwitserse autofitsten. Die hielden in oktober vorig jaar Sergei Mikhailov aan, leider van de maffia van Soehjevskaya uit Moskou. Hij wordt verdacht van witwassen via buitenlandse bedrijven, waaronder de in 1994 opgerichte maatschappij MAB International in Antwerpen.

Moorden
scheut
moord
do
inmiddels
familie Vo
Turnhout
dopple Sa
organiseer
vorme ee
ters.

UKRAÏNE
ПРЕЗИДЕНТА
Про нагородження відзнакою
орденом "За з
За вагомий особистий
внесок у розвиток
і формування рин
і становляю:

Нагородити відзнакою
"За заслуги" III ступеня
Олександра Михайловича.

Чи не забагато для по

Служби безпеки України В. Радченку для перевірки законності закордонної комерційно-фінансової діяльності помічника Президента України О. Волкова.

Служба безпеки України підтвердила створення О. Волковим, А. Волковою, Ю. Назаренком та В. Ластовським вказаних фірм за кордоном. Як зазначається у відповіді В. Радченка від 27 травня 1997 року на звернення А. Ермака, на рахунок фірми «VNV» лежало 24 тис. бельгійських франків, у 1996 році фірма була збиткова. У зв'язку з відмовою уряду Бельгії надати А. Волковій професійну картку вона 16 червня 1996 року вийшла із засновників фірми «VNV». Заробітна платня чи інші платежі О. Волкову і Ю. Назаренку не видавалися. О. Волков також вийшов зі складу засновників цієї фірми (лист за №22/213 від 27.05.97).

Бізнесмен Волков попросив, прем'єр Кучма задовольнив...

Ми також виявили ксерокопію листа генерального директора спільного українсько-угорсько-голландського підприємства «Субіто» О. Волкова (нинішнього народного депутата України) від 13 вересня 1993 року за №16/750 до прем'єр-міністра України Л. Кучми такого змісту (цитуюмо):

«Прем'єр-міністру України Кучме Л. Д. Уважаемый Леонид Данилович! СП «Субіто» в течение ряда лет специализируется на поставках из России присадочных масел, дизтоплива и бензина для предпринятий сельскохозяйственного сектора страны. В настоящее

(цитуюмо): «Решить: 2 млн. \$ - 15 числа. 2 млн. \$ - 20 числа. 2 млн. \$ - 25 числа». Дата: «14.09.93 г.» і підпис: «Ю. Звягільський». (Нагадаємо, що «делікатність» ситуації у тодішній великій різниці курсів валюти Нацбанку і «чорного ринку» — взяв долари у держави, продав іншому — і «заробив» мільйони).

Клопотання О. Волкова «... оказати содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины» та зазначені на листі резолюції за часом збігаються з надбанням О. Волковим нерухомості в Бельгії. Тому для перевірки цих обставин народний депутат А. Ермак 29 травня 1997 року направив чергове депутатське звернення зі ксерокопією листа О. Волкова голові Служби безпеки України В. Радченку.

У зв'язку із зволіканням Службою безпеки України проведення повної, всебічної, об'єктивної перевірки комерційно-фінансової діяльності О. Волкова за кордоном народні депутати А. Ермак і Г. Омеляченко 11 червня 1997 року звернулися з депутатським запитом до Президента України Л. Кучми, в якому пропонували дати відповідне доручення для проведення цієї перевірки. Відповіді про результати розгляду запиту від Президента України до цього часу не надійшло.

11 червня 1997 року рішенням парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією було створено робочу групу (А. Ермак — керівник групи, Г. Омеляченко, А. Левченко, А. Мошпан — члени групи) для перевірки матеріалів та інформації щодо законності відкриття валютних рахунків, заснування комерційних структур та фінансово-господарської діяльності за кордоном помічником Президента України О. Волкова. Групі було доручено надавати допомогу Службі безпеки України у проведенні нею перевірки і здійснювати контроль за її ходом.

Народні депутати А. Ермак і Г. Омеляченко особисто втрутилися у виконання голові Служби безпеки України В. Радченку зазначене рішення комітету разом з матеріалами, які надійшли від бельгійської поліції і вказували на імовірну наявність у О. Волкова багатьох валютних рахунків у доларах США і бельгійських франках, відкритих ним у бельгійських банках («Kredietbank», «Generale de Bangue», «BBL»), та рух коштів на цих рахунках протягом 1994—1997 років (номери рахунків зазначені в матеріалах, вручених В. Радченку).

За інформацією бельгійської поліції, наданої СБУ, 2 квітня 1997 року О. Волков наліслав факс до бельгійського «Kredietbank» з проханням перевести кошти, які є на рахунках у доларах, до Нью-Йоркського банку («Bank of New York») на рахунок фірми «SEVECO TRUST LUC». В інформації також зазначається, що О. Волков має дві квартири на півдні Франції, йому належить літак «Ту-134», зареєстрований на Карибських островах, і що він отримав велику суму валютних коштів від Б. Бірштейна. За рішенням судового слідчого всі рахунки О. Волкова і його сейфи в банках заблоковано. Загальна сума валютних коштів на заблокованих рахунках, до яких, за даними бельгійської поліції, причетний О. Волков, становить майже 3 млн. доларів США і понад 751 тис. бельгійських франків.

Бельгійська преса знає більше, ніж українська спецслужба?

30 вересня 1997 року група керівників СБ України на чолі з її тодішнім головою В. Радченком провела в Бельгії робочу зустріч з представником судової поліції інспектором Еріком Беккерсом, який здійснював перевірку комерційно-фінансової діяльності О. Волкова,

і його причетності до «відмивання брудних грошей».

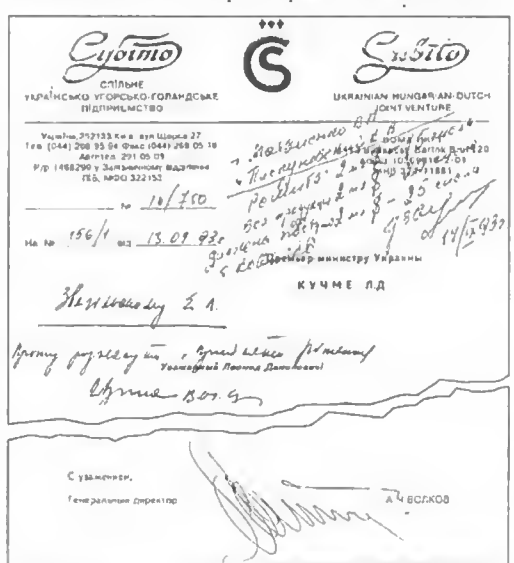
9 жовтня 1997 року бельгійська газета «Standard» надрукувала статтю кореспондента Каспара Набера «Особистого помічника Президента України підозрюють у відмиванні грошей». У статті, зокрема, йде мова про та (цитуюмо окремі її фрагменти): «Справа про Олександра Волкова, якого звинувачують у відмиванні грошей, лежить у Брюссельській судовій поліції... Брюссельський судочивий Колег Калварт хоче з'ясувати фінансові махінації Волкова. Суд підозрює цього помічника з економічних питань у відмиванні великих сум грошей. Слідчі отримали інформацію, що це відбулося через «Кредитбанк Бевеверені (Бельгія). Волков має там понад 135 млн. бельгійських франків (близько 4 млн. доларів США) записаних на офісній компанії у податковому раю — на Багамах і Джерсі, на чолі цієї компанії стоїть Волков».

Суд заблокував банківські рахунки на загальну суму понад 135 млн. бельгійських франків, які в жовтні 1996 року затримали Сергія Михайлова, керівника однієї з мафіозних кланів Москви. Його підозрюють у відмиванні грошей через іноземні фірми, серед яких є і заснована 1994 року «MAB International» у Антверпені. У заснуванні цієї компанії Михайлову допоміг Борис Бірштейн, проти якого також ведеться розслідування Антверпенською особливою слідчою бригадою бельгійської жандармерії. Б. Бірштейн, який мешкає в Ізраїлі, підозрюють також у відмиванні активів колишнього КД Бирштейн мав рахунки в Антверпенському Кредитному банку на фірму «Seabeco Belgium» — дочірню компанію «Seabeco International Ltd» з Гонг-Конгу. Слідчі встановили зв'язки між Волковим і фірмою «Seabeco-Belgium».

Справу Волкова вже обговорювали в українському парламенті на запит голови комісії Омеляченка. Волков визнав свою причетність до фірм у Бевеверені, але заявив, що давню бере участь в їх операціях. Але його бельгійські рахунки, відкриті в період з 1994 по 1997 роки, доводять протилежне» (кінець цитати. Копію статті додаємо).

До цієї інформації додамо, що О. Волков раніше уже було засуджено за скоєння умисного злочину. Б. Бірштейн — колишній громадянин Радянського Союзу (був директором текстильної фабрики у Вільнюсі), емігрував у 1979 року до Канади через Ізраїль. 1982 року він заснував у Швейцарії фірму «Сіабекко» відкрив її філії у багатьох країнах світу (США, Канада, Росія, Україна, Молдова, Киргизстан і ін.). Закордонним правоохоронним органам Б. Бірштейн відомий ще й як «спеціаліст» з «операцій» з діамантами, золотом, дорогою і різною металопродукцією. Мав стосунки до проведення президентських виборів в Україні 1994 року. Не раз, не афішуючи приїзду в Україну після цих виборів. Повна інформація про таку різноманітну діяльність Б. Бірштейна Вам, пане Президент, вірогідно, могла б надати Служба безпеки України.

У своїй відповіді (№15 від 9.01.98 р.) на п'ять депутатських звернень, запит і рішення комітету один із заступників голови Служби безпеки України В. Пристайко повідомив, що результати здійсненої перевірки встановлені: «Особисто Волков О. М. валютні банківські рахунки не відкривав, а він рекомендував представникам компанії відкрити рахунки в банках з доброю репутацією. Щодо заснування фірм за кордоном, то «Волков О. М. б одним із членів правління лише однієї фірми

время имеется возможность по невысоким ценам (175—180 \$ за тонну) произвести поставку в Украину дизтоплива и бензина (185—190 \$ за тонну). Указанные нефтепродукты могут быть поставлены на Украину в течение 10 дней. Для стабилизации цен на нефтепродукты просим оказать содействие в покупке валюты по курсу Национального банка Украины. Контракт прилагается. С уважением, генеральный директор А. М. Волков» (ксерокопия листа додається).

На зазначеному листі — резолюція Л. Кучми (цитуюмо): «Звягільському Ю. Л. Прошу розглянути і прийняти рішення», дата: «13.09.93» і підпис: «Л. Кучма».

На цьому ж листі О. Волкова перший віцепрем'єр-міністр України Ю. Звягільський 14 вересня 1993 року вчинив резолюцію з дорученням голові правління Промінвестбанку України В. Матвієнку і генеральному директору УО «Укрнафтопродукт» К. Піскуновському

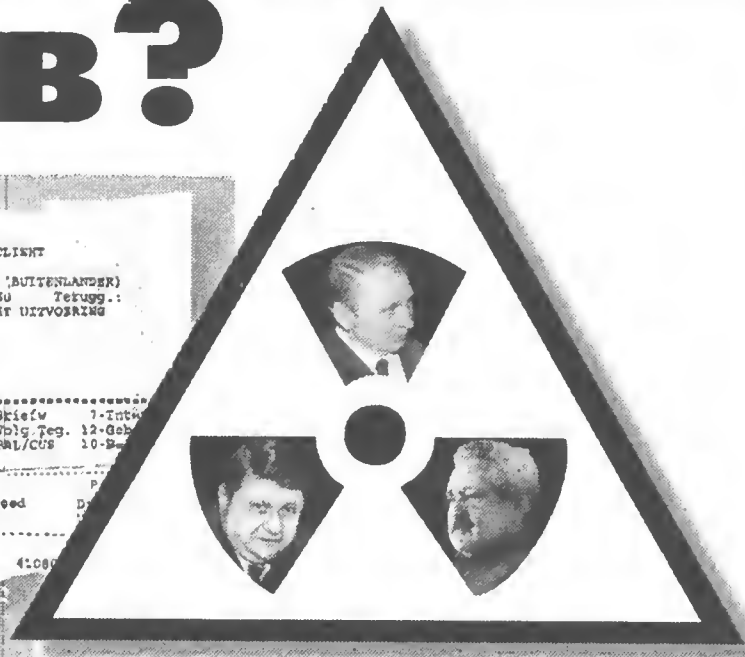
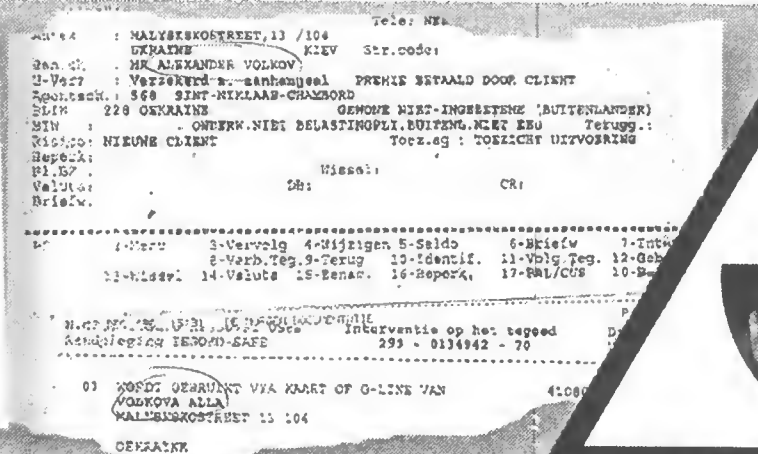
Доларів?

РАЇНИ

Президента України -

оок у сприявля розв'язку
рої інфраструктури в Україні!

дента
Прези

Помічника Президента?

«VDS TRADING», звідки вийшов у червні 1994 року». Даючи таку відповідь, заступник голови СБУ В. Пристайко, мабуть, забув (або не знав) про відповідь №22/213 від 27 травня 1997 року (адже минуло більш як півроку) голови СБУ України В. Радченка, який повідомив, що О. Волков був засновником ще й бельгійської фірми «VNV».

Цього вже достатньо, щоб оцінити те, як Служба безпеки України робила цю перевірку і варту така відповідь.

Далі у відповіді зазначається, що фірма «Voyager Marketing Associates Ltd» надала право О. Волкову використовувати її грошові картки через кредитну карту «без переслідування мети отримання особистих прямих чи побічних доходів». О. Волков пояснив, що ці кошти він використовував у борг із зобов'язаннями повернути їх згодом. А яку саме суму використав О. Волков і чи повернув неї борг, СБУ України не повідомляв. Цікавим способом, за повідомленням СБУ, помічник Президента відкривав валютні рахунки за кордоном: О. Волков пояснив, що він «усно рекомендував відкрити їх у надійних банках, а останнім часом валютних операцій за кордоном не здійснював».

Кому, скільки разів і на яку суму О. Волков «усно рекомендував відкрити свої рахунки», що не за «надійні банки» і який термін криється за фразою «в останній час» (місяць—два, рік—три?) — то Службі безпеки, мабуть, було не під силу встановити, якщо відповіді на ці запитання немає. Щодо спроби закупити восени 1993 року 6 млн. доларів США за курсом 1:1, то, як повідомляв СБУ України, СП «Сун» (генеральний директор О. Волков) валюту не закуповувало і банк перерахувань не здійснював.

У цьому ж листі заступник голови СБУ України В. Пристайко повідомляв, що 14 липня 1997 року керівництвом СБУ в Києві було здійснено робочу зустріч з офіцером зв'язку Посольства Бельгії у Москві полковником Сергеем Онном (його повноваження поширюються і на Україну), який за дорученням бельгійської поліції дав відповідь на запитання української сторони щодо О. Волкова. У відповіді В. Пристайко не повідомляв ні комітетові, ні Верховній Раді (адже було внесено запит), яку саме «відповідь дав» офіцер зв'язку С. Онн «на запитання української сторони щодо О. Волкова».

Ми, Г. Омеляченко і А. Ермак, на початку червня 1997 року також провели офіційну зустріч з офіцером зв'язку наним Сергеем Онном, який дав вичерпні відповіді на запитання української сторони і надав нам матеріали про комерційну діяльність та валютні рахунки О. Волкова за кордоном. Усі ці матеріали ми, як уже зазначалося вище, 11 червня 1997 року вручили особисто В. Радченку. В надаліх нами В. Радченку матеріалах вказано, які саме номери валютних рахунків за кордоном, і зокрема в Бельгії, має О. Волков, у яких банках їх відкрито, коли і ким, а також про рух коштів на них, суму валютних коштів О. Волкова, заблоковану на сьогодні, про засновані О. Волковим за кордоном фірми і яку саме нерухомість він там має і т. д. і т. п.

Далі у відповіді СБУ України вказується, що справу щодо О. Волкова бельгійські правоохоронні органи ще не порушували і таку справу може бути порушено тільки за рішенням судового слідчого. СБУ вказує, що: «Ідеться про перевірку інформації про намагання О. Волкова восени 1993 року «відмити 6 млн. доларів США», отримання від продажу Молдові вугілля через фірму «Сіабеко» близько 4 млн. доларів». Якби бельгійські правоохоронні органи

так проводили перевірку цього питання, як СБУ України, то, напевно, бельгійські банки уже були б порожні.

За кордоном звинувачують, а в нас — нагороджують

Заступник голови СБУ України В. Пристайко у своїй відповіді пише: «... якщо бельгійська сторона вважатиме за потрібне запросити О. Волкова у Бельгію для внесення ясності в питання претензій до нього, ми готові запропонувати йому розглянути пропозицію бельгійської сторони».

Цікаво, а що, наприклад, робитиме наша Служба безпеки, коли з Бельгії надійде клопотання про вилучу О. Волкова бельгійському

Бельгія. «Скромний» офіс фірми «скромного» помічника Президента

правосуддю як обвинуваченого? Сподіваємося, що керівники СБУ України інформували Вас, пане Президенте, і про інші «непорозуміння» О. Волкова з правоохоронними органами за кордоном, котрі затримували Вашого помічника разом з деякими іншими, відомими Вам, особами...

На запит СБУ України, як повідомляв В. Пристайко, «МНБ Республіки Молдови повідомило, що вугілля з України до Молдови надійшло у 1994 році, та надіслало про це письмову інформацію державній компанії «Молденерго» від 17 листопада 1997 року щодо договору між АТ «Сіабеко-Молдова» і ДК «Молденерго» від 28 червня 1994 року. За давністю часу і через відсутність інших документальних матеріалів з'ясувати інші деталі цього договору не вдалося».

Ось і всі результати перевірки СБУ України, яка більш як рік з'ясовувала обставини, викладені в депутатських зверненнях і запиті до Президента України про комерційно-фінансову діяльність О. Волкова. На порушення вимог ст. ст. 94, 97 КПК, Служба безпеки України (як орган дізнання) не прийняла процесуальне рішення про порушення кримінальної справи (чи відмову в її порушенні), не дала правової оцінки діям О. Волкова і не вжила заходів для повернення валютних коштів в Україну.

30 квітня 1998 року помічника Президента України Волкова О. М. «за вагомих особистий внесок у сприяння розвитку підприємництва і формуванню ринкової інфраструктури в Україні» указом Президента України Л. Кучми було нагороджено відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня.

Після цього 16 серпня 1998 року О. Волков став народним депутатом України і отримав депутатську невідторканість, а 19 серпня Л. Кучма присвоєв В. Пристайку звання генерал-лейтенанта юстиції.

У зв'язку з обранням О. Волкова народним депутатом він, згідно із законом, звільняється з посади помічника Президента України, і Л.

Кучма одразу призначає його своїм позаштатним радником. 25 вересня 1998 року Президент України створює Координаційну раду з питань внутрішньої політики, головою якої затверджує себе, а одним зі своїх заступників — О. Волкова (з його згоди).

А ось голову Служби безпеки В. Радченка Президент Л. Кучма звільняє із займаної посади і призначає першим заступником секретаря Ради національної безпеки і оборони України, а згодом (25 вересня 1998 р.) — ще й членом назначеної Координаційної ради (де заступником голови — О. Волков). 22 жовтня 1998 року генерал-полковника Радченка В. І. «за значний особистий внесок у зміцнення державної безпеки України» Л. Кучма нагороджує відзнакою Президента України — «Орденем Богдана Хмельницького III ступеня».

Чого хочете і скільки заплатите, пане Бирштейне?

Щодо спільної комерційної діяльності з Б. Бирштейном О. Волков, будучи помічником Президента України, в інтерв'ю газеті «Зеркало недели» (14.06.97 р.) пояснив (цитуюсь дослівно мовою оригіналу):

«В 1993 году ко мне обратился видный экономист, профессор Юрий Николаевич Пахомов (с которым я был и остаюсь до сегодняшнего дня в приятельских отношениях) с просьбой поехать и познакомиться с одним из руководителей акционерного общества АГ «Украина» — с господином Бирштейном. Мы поехали на встречу. Нас спросили, чем занимается мое предприятие, какую помощь мы можем оказать АГ «Украина». Я сказал: «Борис Иосифович, давайте по-другому. Какая помощь вам нужна и сколько вы за это заплатите?». Он сказал, что если мы можем организовать поставку угля из Украины в Молдавию, где у него были свои интересы, то будут хорошие комиссионные. Моя компания заключила с ним контракт, и мы на протяжении 14 месяцев, закупая уголь в Украине, отправляли его железной дорогой в Молдавию. В 1994 году контракт был выполнен, и все мои отношения с этой фирмой прекратились».

Згідно з п. 7 постанови Верховної Ради України «Про стап боротьби із злочинністю та забезпечення законності в державі» від 18 листопада 1997 року (№ 640/97-ВР) було передбачено заслухати на пленарному засіданні парламенту інформації голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Г. Омеляченка та в. о. Генерального прокурора України О. Литвака про хід виконання постанови Верховної Ради України від 7 липня 1994 року «Про інформацію Кабінету Міністрів України «Про хід виконання Постанови Верховної Ради України від 27 січня 1994 року «Про перевірку діяльності Чорноморського морського паронластва (концерну «Бласко»» та результати діяльності створеної цієї постановою депутатської слідчої комісії.

5 березня 1998 року Верховна Рада України заслухала інформацію голови тодішнього парламентського Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією — одного з авторів цього звернення — про результати депутатського розслідування справи «Бласко», в якій було викладено і зазначено інформацію щодо О. Волкова. Згідно з постановою Верховної Ради України від 5 березня

1998 р. № 200/98-ВР, парламент узяв інформацію до відома, а Генеральний прокуратурі було доручено поінформувати до 24 березня 1998 року Верховну Раду України про результати розслідування фактів, викладених у згаданій інформації. Зазначену інформацію у повному обсязі було надіслано до Генеральної прокуратури. Але до цього часу Генеральна прокуратура не повідомила Верховній Раді результати перевірки закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова.

13 жовтня 1998 року Верховна Рада України проголосувала за направлення в. о. Генерального прокурора України Г. Середі нашого депутатського запити для організації перевірки законності закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова. Однак уже наступного дня, на порушення вимог Конституції, законів України, зазначений депутатський запит відкликав перший заступник керівника Секретаріату Верховної Ради Л. Шараєв. (Цікаво, за чією вказівкою це було зроблено?).

У зв'язку з цим ми змушені були 16 жовтня звернутися до в. о. Генерального прокурора Г. Середи з депутатським зверненням про негайний розгляд нашого запити від 13 жовтня.

20 жовтня Верховна Рада України повторно підтримала цей запит, і його було надіслано Генеральному прокурору М. Потебенку для виконання.

Нагадаємо, що лише після звернення до Вас, пане Президенте (січень 1997 р.), Генеральна прокуратура на підставі наших матеріалів порушила кримінальні справи проти народних депутатів України М. Агафонов та П. Лазаренка, і сьогодні до Верховної Ради України вже внесено подання про отримання згоди на притягнення їх до кримінальної відповідальності. Сподіваємося, що стосовно й О. Волкова Ваше рішення буде адекватним.

14 жовтня ц. р. під час зустрічі з депутатською групою «Незалежні» Ви, пане Президенте, вкотре заявили про те, що хоч би хто скоїв злочин, він мусить нести передбачену законом відповідальність, і цьому Ви, як Президент і гарант дотримання Конституції України, будете сирияти.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 19, 21 Закону «Про статус народного депутата України», просимо Вас, як гаранта додержання Конституції України і законності:

1. Забезпечити нову, всебічну, об'єктивну перевірку (розслідування) усіх обставин фінансово-комерційної діяльності колишнього помічника Президента України, народного депутата України Волкова Олександра Михайловича, в діях якого, на нашу думку, є ознаки злочину, передбаченого ст. 80-1 КК України (незаконне відкриття за межами України валютних рахунків, незаконне використання і приховування на них валютної виручки) та притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності, незалежно від займаних посад та їх зв'язків.

2. Розглянути питання про притягнення до встановленої законом відповідальності посадових осіб правоохоронних органів, які неадекватним чином перевірили депутатські звернення і запит про інформацію щодо закордонної фінансово-комерційної діяльності О. Волкова, не дали його діям правової оцінки, не прийняли процесуальне рішення згідно з ст. 97 КПК України, надали народним депутатам України неовинуватити і недовірливу інформацію з цього питання та не виконали доручення Верховної Ради України (п. 2 постанови №200/98-ВР від 5.03.98) поінформувати її про результати розслідування фактів, викладених в інформації Г. Омеляченка у справі «Бласко».

Про результати розгляду депутатського звернення просимо Вас повідомити нам особисто.

З повагою,
Анатолій ЕРМАК,
Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
народні депутати України
(депутатське об'єднання «АНТИМАФІЯ»).

Р. С. від авторів. Направляючи

Президентові України Л. Кучмі це звернення (а тим більше оприлюднюючи його), ми сповна усвідомлюємо, що нас може чекати (шельмування в пресі, шантаж, погрози, плани фізичної розправи, навіть порушення кримінальної справи проти Г. Омеляченка — це вже було). Але це нас не лякає. Зломити нас морально не під силу нікому, бо усвідомлюємо: Бог — не в силі, Бог — у правді. Завдяки підтримці мільйонів наших громадян, у тому числі й читачів «ГУ», ми з гідністю й честю пройдемо свій шлях до кінця. А їм за скоєні злочини проти власного народу рано чи пізно доведеться відповідати сповна. Хоч би хто ким був. Як засвідчує новітня, на жаль, ноки що не наша, історія, на лаву підсудних сідають не лише генерали, прокурори, міністри, прем'єр-міністри, а й навіть президент. Суд буде обов'язково. І не лише земний... Буде суд пам'яті батьків-фронтовиків та власних онуків. Честь маємо!

Питання про видачу О. Волкова як обвинуваченого...

Світлана ФІЛІМОНОВА,
«Голос України»
(з Москви)

Банкіри попереду політиків

ЦЬОГО ТИЖНЯ в Москві відбулося друге зібрання представників банків — учасників Міжнародного банківського консорціуму.

Народний депутат України Віктор Суслов, виступаючи на засіданні, заявив: «Нарешті знайдено ефективний механізм проведення розрахунків між підприємствами Росії, України та Білорусії». За його словами, політики, починаючи з 1991 року, казали про відновлення торгово-економічних зв'язків, а річні підсумки діяльності консорціуму свідчать, що банківські механізми взаємовідносин між націями країнами відновлено.

Консорціум, до якого входять три українські банки — «Промінвестбанк», «Укрсоцбанк», банк «Україна», російський «Кредитім-пекс Банк», білоруський «Белпромбудбанк», створено навесні 1997 року. Сьогодні він обслуговує близько десяти тисяч українських, російських, білоруських підприємств і на його долю припадає 80 відсотків грошових взаєморозрахунків між трьома країнами. «За умов нинішньої банківської та фінансової кризи союз банків показав, що економічні зв'язки сильніші й потужніші за всі політичні інтриги. Банкіри йдуть попереду політиків», — підсумував роботу консорціуму один із учасників засідання губернатор Самарської області, голова комітету з бюджету Ради Федерації Костянтин Титов.

До речі, консорціум уже реалізував кілька спільних проектів, що безпосередньо стосуються України: зокрема, Харківському заводу ім.ні Малишева перераховано 20 млн. доларів, київському «Арсеналу» — 1,2 млн. Надається і фінансова підтримка створення літака Ан-70. Обсяги фінансування експортно-імпортних операцій у торгівлі між Росією та Україною за участю банків консорціуму — понад 40 млн. доларів.

З одним із учасників засідання — головою правління Промінвестбанку Володимиром Матвієнком — зустрівся голова Держдуми Геннадій Селезньов. В інтерв'ю УНІАН банкір розповів, що під час робочої зустрічі обговорювалися проблеми уніфікації українського та російського законодавств щодо створення спільних україно-російських фінансово-промислових груп, банківських об'єднань, питання законодавчого забезпечення інвестиційних проєктів щодо співпраці Росії та України в авіабудуванні, транспорті, оборонній промисловості, машинобудуванні.

А ще шимі днями у світ вийшов збірник документів «Російсько-українські відносини (1990—1997 рр.)», виданий МЗС РФ. До нього увійшло понад 500 документів — договори, угоди, комюніке, укази, що відбивають історію становлення міждержавних відносин двох країн. Він зробить неоціненну послугу не тільки політикам, а й банкірам, бізнесменам, ученим, бо в ньому опубліковано юридичні документи, які регламентують найрізноманітніші сфери взаємовідносин між Україною та Росією.

Організаторам першого замаху на життя Шеварднадзе зачитано вирок

Тамаз ЛОМСАДЗЕ,
«Голос України»
(з Тбілісі)

У ВЕРХОВНОМУ СУДІ Грузії завершено процес, охрещений грузинськими журналістами як «процес століття». На лаві підсудних були керівники і члени воєнної організації «Мхедріоні». Процес розпочався 1 грудня 1997 року.

На першому засіданні під час оголошення обвинувального вироку один із підсудних вигукнув: «Навіщо втрачати стільки часу даремно, ліпше зачитайте, за якими статтями нас не звинувачують — так буде коротше!».

У чомусь він мав рацію. Одні лише читання інкримінованих статей (вирок складається із 187 сторінок) тривало десь півгодини. Головні статті: зрада Батьківщині і замах на життя президента Грузії Едуарда Шеварднадзе 1995 року.

Окрім того, суд визнав підозрюваних винними в так званій «боржомській

справі», коли було вбито п'ятеро осіб із протистоячого угруповання у війні за розподіл майна.

Кому саме було зачитано вирок? Керівникові «Мхедріоні» Джабі Іоселіані, колишньому згодом «в законі», професору Тбіліського театрального інституту, літературі, сценаристу і найкolorитнішому політику. Він був одним із організаторів повалення президента Гамсахурдіа і одним із найближчих прихильників Е. Шеварднадзе, членом воєнної ради, кавалером Ордена Честі, одним із героїв абхазької війни і, окрім усього іншого, людиною, діяльність якої подавила в Грузії таке поняття, як зрадизм. Його заступник, також звинувачений, Темур Хачішвілі свого часу був міністром внутрішніх справ Грузії і брав активну участь у громадянській війні. Можна сказати, що ці люди одні з творців новітньої історії Грузії...

Згідно з вирокком Джаба Іоселіані засуджений на 11 років позбавлення волі з утриманням у колонії суворого режиму. Нині йому 73 роки. Темур Хачішвілі засуджений на 15 років ув'язнення в колонії суворого режиму, з яких 8 років проведе у в'язниці. Решта учасників процесу, в тому числі звинувачені в замаху на Шеварднадзе брати Гелашвілі одержали по 14 років ув'язнення суворого режиму. Один з лідерів «Мхедріоні» Гоча Тедіашвілі — 15 років, колишній командир загону спецпризначення міністерства державної безпеки Грузії «Альфа» Ніколоз Квезелі — 7 років у колонії суворого режиму. Якійсь Ніколоз Гелсванішвілі, котрий мав виступити в ролі камікадзе на похороні Хачішвілі та підірвати разом з собою президента Грузії, отримав 12 років у колонії суворого режиму. Решта одер-

жали від 7 до 12 років. Мхедріоніка і колишнього співробітника МДБ Грузії Мамуку Ошхерелі було звільнено прямо в залі суду, бо його засуджено на три роки ув'язнення, а ці три роки минули з урахуванням попереднього утримання під вартою.

Окрім цього, суддівська колегія Верховного суду Грузії ухвалила рішення про накладення арешту на майно Джабі Іоселіані, Темура Хачішвілі та Георгія Гелашвілі. Однак, на цьому справа про замах на життя президента Грузії у серпні 1995 року не завершилася, бо в розшуку перебуває ще один підозрюваний в організації цього замаху, колишній керівник міністерства безпеки Грузії, генерал-лейтенант, також колишній, Ігор Гіоргадзе, заочно обраний у бюро ЦК Комуністичної партії Грузії, якою керує його батько.

Поляки нам розкажуть нашу історію?

СУМНІО, але доводиться констатувати: наша держава не завжди вдало вміє представити себе на міжнародній арені. Там, де інші знаходять, ми втрачаємо. Цього подібне сталося на II Міжнародному фестивалі фільмів та етнічних телепрограм «At home», що відбувся недавно у польських містах Кракові та Перемишлі.

Україна, чий керівник не оминує нагоди похвалитися, що на нашій території живе близько ста національностей, уже вдруге не представила тут жодного фільму чи програми про їхнє життя. А захід — престижний. Організує його керівництво польського телебачення й управи Кракова та Перемишля. Участь у фестивалі означає не тільки престиж і повагу, але й європейські кошти, що виділяються на проєкти, пов'язані з національними меншинами. Тому у списку учасників фестивалю можна було побачити делегації з Сербії, Китаю, Польщі, Хорватії, Литви, Румунії, Ірландії, Болгарії, Австрії, Угорщини, Великої Британії.

Водночас навіть не завважили

за потрібне бути присутніми хоча б на відкритті фестивалю представники консульства України (а от, наприклад, консул США у Польщі не тільки був на заходах, а й жваво брав у них участь). Офіційний представник Національної телекомпанії України протягом тижня так і не спромігся жодного разу заявити про себе. А тому сім журналістів українського походження з Польщі, Румунії та Литви, що змушені були захищати честь держави на семінарах, і просто польські українці навіть не знали, чи присутній він взагалі в залі.

Цікаво, що за таких умов про Україну вирішили сказати польські кінематографісти, що представляли аж чотири фільми на українську тематику. Серед них, до речі, об'єктивністю відзначалася стрічка про проблему переселення в місцевості Бірча воляків УПА, що загинули 1946 року в боях з польським військом. Зрозуміло, що об'єктивний погляд польських дослідників на нашу історію — це чудово, але де наш власний?

Юрій ДОРОШЕНКО.

Скільки заробляє Фідель Кастро

У ПЕРЕРАХУНКУ на ВКВ... майже 26 доларів на місяць. Про це повідомив журналістам сам кубинський лідер під час дипломатичного прийому з нагоди візиту на острів міністра закордонних справ Іспанії.

«У мене зарплата та сама, що й 40 років тому, навіть менше, бо ми її понизили до 525 песо», — заявив вічний революціонер. «Ми вже й не прохаємо надбавки, адже у нас в партійному і державному керівництві немає навіть профспілки. Але не голодує, одягу вистачає, інколи мені навіть щось дарують», — зауважив кубинський лідер з притаманним йому почуттям гумору.

Вищий керівник Куби визнав, що перебуває практично на повному державному утриманні. «Мені нічого не бракує. Цей одяг для мене шийють, — сказав Кастро про свій знаменитий військовий мундир кольору хаки. — Виділяють бензин, готують їжу, надають мінімальний сервіс». На доказ скромних особистих потреб кубинський лідер продемонстрував журналістам свій годинник марки «Ссейко» у пластмасовому корпусі на пластмасовому ремінці ціною не більш ніж тридцять доларів. «Вони у мене вже багато років, і я ні на що їх не поміняю», — заявив Кастро.

Нещодавно американський журнал «Форбс» виступив із заявою, нібито особиста власність Фіделя Кастро сягає 1,5 млрд доларів. Сам кубинський лідер кілька тижнів тому назвав це брехнею. «У мене немає ніякої власності», — обурився глава кубинської держави.

Свої гроші — не державні

«Високо» оцінив заслуги наших урядовців Джордж Сорос, котрий перебував цього тижня в Києві. Він заявив, що не довірив би керівництво жодним зі своїх бізнес-фондів нікому з керівних осіб української виконавчої влади. Добре йому: сказав та й поїхав. А нам тільки й залишається, що вірити...

Ну а решта?

Необережну заяву зробив речник японського МЗС Салааки Нумата: Токіо, мовляв, не має наміру безкінечно вести переговори з Москвою з проблеми Курил і буде добиватися її розв'язання до 2000 року. Навряд чи такі перспективи сподобаються численним претендентам на посаду наступного російського президента — є небезпека втратити одну з тем для демонстрації патріотизму в майбутньому.

Як Штірліц

Неабияке вміння прорахувати наперед виявив колишній російський віцепрем'єр Борис Немцов. «Я ризикну передбачити, що Міжнародний валютний фонд не зможе врятувати Україну», — заявив він у Києві. Якби це було у фільмі «Сімнадцять миттєвостей весни», голос за кадром обов'язково б промовив: «Немцов напевне знав, що нічим не ризикує...».

Ознака ліквідації

Іде Річард Лугар — чеський ліквідації чергових українських озброєнь. Так було з швидко-пусковими установками, а цього разу американський сенатор візьме участь у знищенні першого важкого стратегічного бомбардувальника. Разом з почуттям радості від візиту Лугара і колег, виникає побажання: аби разом із ліквідацією озброєнь «ліквідовувалися» й фінансові збитки, які Україна під час цього несе.

Не в курсі

Вочевидь щось не догледів російський президент, видавши наказ щодо перспектив діяльності Росії в рамках «великої вісімки». Адже у ньому передбачається, окрім іншого, розширення російської допомоги африканським країнам. Хоча, можливо, до Африки росіяни направлятимуть гуманітарні та інші грузи, які надходять їм звідусіль у зв'язку з глибокою економічною кризою.

Село врятує Україну, якщо врятуємо село

(Початок на 1-й стор.).

Воно, може, й варто застрайкувати, бо середня зарплата у галузі — 50% від її середнього рівня в промисловості. Але справжній селянин хіба залишить корів недоєними. Можливо, саме тому важко знайти колективне підприємство, де заборгованість у зарплаті була б меншою, ніж за півроку. Від такої наруги який-небудь землероб Майкл або дояр Петер з капіталістичного Заходу вимерли б, наче мамонти у льодовиковий період. А зорати без трактора — слабо?.. А корову видіти без електроенергії?.. Наші ж аграрники і орють, і доять, а ще сіють без пального, живуть без комбайнів і роблять ще безліч звичайних буденних для себе див. При цьому (ну як тобі, Майкле, така перспектива?) жодного зиску не очікують.

Державі біля села живеться непогано: аграрник і бюджет підгодовує справно, і Пенсійний фонд поповнює, і ще з десяток обов'язкових відрахувань сплачує. Чудово почувається посередник — він, завдячуючи товаровиробникам, багатіє-не тужить. Добрим словом згадає агросектор депутат: саме тут мешкає найактивніший електорат. Та й нам не завадить за процвітання трударів ланів та ферм келиха підняти: вони усіх годують.

Хоча яке там процвітання... Довірливі, сумлінні, свідомі, законослухняні люди. І руки у них золоті. І чорнозем є — теж золоті. Що ще треба? Хіба що світлі державні голови. Щоб офіційні папірці розумні... Розумно керувати... Закрутилося б усе... Воскресло б село... Не билися б там за врожай, наче багатоборні, а просто збирали...

Світлих керівних голів у нас завжди бракувало.

Валерій ДРУЖЕНКО.

І аутсайдери потребують уваги...

У грі
Ярослав
Ватаманюк.

Фото Романа ЯЦУРАКА.

Нотатки з приводу

Розмовляючи одного разу з нашим знайомим авторитетом Олександром Базилевичем, почув від нього, що, мовляв, лише згорі можливості впливати нині на розвиток футболу. Якщо буде імпульс від керівництва країни, області, міста тощо, то й діло буде. Олег Петрович насамперед навів приклад криворізького «Кривбасу». У місті гірників і металургів влада повернулася обличчям до футболістів. А ще й знайшлися заможні люди, яким доля команди виявилася небайдужою. І що ми бачимо? Криворізький клуб з року в рік міцнішає, а в наступному чемпіонаті країни є одним з головних претендентів на призове місце.

Щось подібне починають робити і в Івано-Франківську. Хоча «Прикарпаття» і перебуває серед аутсайдерів, але серйозні наміри багатьох людей на Івано-Франківщині стосовно футболу налаштовують на оптимістичний лад численних уболівальників у цьому чудовому краї.

Мені пощастило, бо саме поспів на справжнє свято, яке «Прикарпаття» подарувало своїм шанувальникам, котрі помітно засумували за перемогами улюблених. А тут тобі, будь ласка, — переконливий і яскравий виграш у «Дніпра» — 3:0. Усі, хто спостерігав за тим поєдинком, зійшлися в одному: організація гри прикарпатського колективу стала значно вища.

Вони сьогодні знали, як їм грати, визначали свої дії на кілька кроків уперед, — зазначив заслужений тренер України Євген Лемешко, який був інспектором цієї зустрічі.

А перед грою вшановували незмінного капітана «Прикарпаття» Ярослава Ватаманюка, який зіграв за рідний клуб 500 (!) матчів. Було море квітів, багато подарунків, а головний з них — новенький автомобіль «Деу», ключі від якого прикарпатському Беккенбауєрові вручив заступник голови обласної ради народних депутатів Ярослав Арабчук.

Він сказав тоді:

— Чим можемо, тим і допомаємо футболному колективові. Про нього не забуваємо й тоді, коли складаємо обласний бюджет на поточний рік. А пан Ватаманюк — то наша візитна картка і гордість...

На розвиток цієї теми розповім про цікаві підрахунки, які зробив директор стадіону «Рух»

Президент ФК
«Прикарпаття»
Анатолій Ревуцький

Іван Слюсар. З'ясовується, якщо ти 500 матчів перевести на години й дні, то вийде цілий місяць. Отож Ватаманюк 31 день зі свого 35-річного життя те й робив, що грав у футбол. Це офіційні поєдинки. А товариські, а тренування...

— Я дуже шасливий, — поділився іменинник. — Від такої шани й ширості схвилюваний, мов юнак. Дуже вдячний нашим друзям-уболівальникам, які не залишають нас у ці складні часи. Звісно, я не втримався і запитав ювіляра:

— Який із зіграних вами матчів запам'ятався найбільше?

— Товариський поєдинок із збірною США на її полі, який мені пощастило провести в складі національної команди Украї-

ни. Знаєте, хоч раз зіграти за збірну країни — то мрія кожного футболіста. А для галичанина й поготів.

— Кажуть, що за вас уболівали представники жіночої статі...

— Насамперед це моя дружина Люба, з якою ми познайомилися, ще коли навчалися в школі, і наші дві доньки Уляна та Галя.

— Ярославе, ваша велика жадоба грати і хороші кондиції дають змогу сподіватися на те, що не збираєтеся фінішувати?

— Так. Поки маю сили, допомагатиму «Прикарпаттю», залюбки ділитимуся досвідом із молоддю. Знаєте, хочеться грати не менше, ніж у юні роки.

Отже, подія на стадіоні «Рух» відбулася значна. Тому відомий тележурналіст, кореспондент популярної передачі «Футбол від УТН» Сергій Бондаренко запропонував відзначити 500 матчів Ватаманюка спеціальною меморіальною дошкою на споруді. Що ж, пропозиція цілком слушна. І керівники клубу та стадіону, подякувавши за цікаву пропозицію, пообіцяли вже найближчим часом вирішити це питання позитивно.

Футбольна команда «Прикарпаття» існувала під різними назвами ще з повосинних років. Однак її новітня історія почалася в листопаді 1989 року, коли слідом за «Дніпром» і київським «Динамо» прикарпатці треті за ліком в Україні організували професійний клуб. І незмінним його президентом з тих часів є енергійний, авторитетний, висококласний фахівець Анатолій Ревуцький. До речі, пан Анатолій є ще й першим віцепрезидентом ПФЛ.

— Анатолію Михайловичу, — запитую у Ревуцького, — нещодавно новий наставник «Прикарпаття», заслужений тренер країни Анатолій Заяєв, даючи інтерв'ю, пообіцяв, що зробить з часом беззастатний колектив. Зрозуміло, що за кілька тижнів справжню «революцію» не підготуєш. Однак чи вдалося Анатолієві Михайловичу визначитися, з ким із гравців він має намір продовжувати працювати?

— Заяєв — чудовий педагог, справедливий і намагається не образити нікого. Хоча він водно-

час дуже вимогливий. Це гравці вже відчули. І добре усвідомлюють, що лише той, хто відповідає рівневі вищої ліги, залишиться в колективі. Звісно, що під час перерви між колами чемпіонату постараємося якомога якісніше докомплектуватися.

— Скажіть відверто, чи вірите в те, що «Прикарпаття» збереже місце в головному футбольному дивізіоні України?

— Якби не вірив, то не працював би на цьому місці. Ми вже не раз переживали чорні смуги в нашій історії. А потім неодмінно наставали світлі. Головне, щоб вони тривали якомога довше. Сподіватися на це дає змогу те, що про команду постійно піклується місцева влада на чолі з головою облдержадміністрації Михайлом Вишиванюком. Дуже вдячний за турботу й мерові міста Зіновію Шкутякові. І на цьому рівні, що дуже важливо, маємо солідну підтримку.

Зрозуміло, не обходимося без ділових партнерів і спонсорів. Отож незабаром мають відбутися збори акціонерів, серед яких найвідоміші підприємства і фірми, й утворимо акціонерне товариство «ФК «Прикарпаття». Сподіваємося, що відтак розпочнеться новий, якісніший відрізок в історії клубу...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.
Івано-Франківськ—Київ.

Чудова вісімка...

Футбол. Відбулися матчі-відповіді 1/8 фіналу розіграшу Кубка країни.

«Динамо» — СК «Одеса». 4:0 (перший матч — 4:2). 500. Шевченко, 44, 59, Ребров, 62, Косовський, 90. На 7-й хв. одесит Спіцин не реалізував пенальті. «Прикарпаття» — «Шахтар» Д. 4:3 (0:4). 3 000. Лютий, 20, 87, Ларін, 28, Ковальчук, 32 — Зубов, 33, 64, Воробей, 60. «Металіст» — «Металург» Д. 3:2 (1:0). 5 000. Карабута, 16, Тофан, 23, Гольдін, 65 — Булаков, 40, Покладок, 85. «Дніпро» — «Зірка». 0:1 (0:0). 1 000. Федоров, 61. «Таврія» — «Нива» Тр. 2:0 (2:0). 4 500. Опарін, 53, Митрофанов, 63. «Кривбас» — СК «Миколаїв». 3:0 (2:1). 5 000. Римшин, 32, 86, Симаков, 38. «Металург» М — «Карпати». 3:2 (0:2). 3 000. Пантілов, 35, Пушкаца, 43, Браїла, 73 — Паляниши, 39, Гецько, 75. «Ворскла» — ЦСКА. 1:0 (0:0). 5 000. Костюк, 17.

Отже, в матчах 1/4 фіналу зустрічаються: 16 і 20 листопада — «Металіст» — «Динамо»; 17 і 21 листопада — «Зірка» — «Таврія», «Шахтар» — «Кривбас», «Карпати» — «Ворскла».

Важкі бої в інтерактивному лабіринті

Тут
щодня вас
чекають
з 9.00 до 24.00

Той, хто давно не бував на стадіоні «Старт» у Києві, може побачити багато цікавих змін. У адміністративному будинку тепер розмістився центр спортивного дозвілля і розваг (СДЦ «Старт»). Усі ці зміни відбуваються під патронажем фірми «Q-ZAR» («К'ю-зар»), яка є лідером цієї справи у світі. Таких центрів налічується понад 200 у 27 країнах. Передведуть США (50), Великобританія (107), Іспанія, Японія (по — 7), Італія (14), Австралія, Бельгія, Франція, Росія (по — 2), Ірландія (4), Мексика (5), Канада (3). І ось такий осередок з'явився і в столиці України.

У київському центрі просторо і затишно. У великому залі валять до себе спортивні атракціони зі звуковим супроводженням (хокей, футбол), установлено атракціон із баскетбольними шитами, більярдні столи, відсоатракціони нового покоління.

Але головне, що так вабить сюди і дорослих, і дітей, — суператракціон «Q-ZAR» «Лазерний білі в інтерактивному лабіринті». Приміщення оповите димом. Змагаються дві команди по 10 чоловік. Мета гри — максимальне враження суперника і його бази. А для цього є зброя (типу автомата), яка стріляє лазерними променями, а на спеціальних жилетах гравців є зони, в які і треба поцілити. Нараховують команди та індивідуальні очки.

До речі, у травні наступного року в Москві відбудеться чемпіонат Європи «Q-ZAR», а у вересні, у місті Туссон (США), — чемпіонат світу. На ці захопливі турніри матимуть змогу вирушити й кияни.

— Попри складну фінансово-економічну ситуацію, Київський завод автоматки ім. Петровського віднайшов можливість разом з компанією «Топ Інтертеймент» організувати такий осередок дозвілля на стадіоні «Старт», — каже генеральний директор центру Микола Гребенкін. Адже основна мета СДЦ «Старт» — залучення молоді до організованого спільного відпочинку й дозвілля

В. Б.

«Наука» об'єднує любителів

Ідея організації цього захопливого й цікавого турніру, серед учасників якого були банкіри, підприємці, журналісти, політики (в їхніх лавах відзначали й віце-прем'єра України Сергія Тигипка), належить віце-президентові міжнародного тенісного клубу «Наука» Людмилі П'ятигіній. На його кортах і відбувалося це дійство. Головне, що учасники й гості чудово відпочили, набралися пасиани.

— Усі без винятку поєдинки відбувалися в гострій і безкомпромисній боротьбі, — розповідає директор МТК «Наука», відомий бізнесмен і журналіст Михайло Мосенжнік. — Ви подивилися б, із яким завзяттям грали головні редактори газети «Дні» Лариса Івшина і журналу «Лідер» Ілюк Лад Андрєєва...

Повірте, все було саме так. Нам вдалося побачити фінальний матч у найпрестижнішій категорії — «Мастерс», у якому зустрілися генеральний директор Київського регіонального відділення «Приватбанку» Володимир Заворотний і аспірант Андрій Мітченко. Щастя цього разу всміхнулося Андрієві, якого палко підтримували мати Тетяна і батько Олександр.

До речі, батьки прийшли на комплекс клубу «Наука» не лише повболівати за своє чадо. Вони й самі — вправні тенісистки. А ще — представляли фірму «Еко-софт», котра забезпечила учасників кришталеву чистою водою.

Усім сподобалася м'ячі «Тритон» (нова модель «Майкро Х»). Їх люб'язно надала фірма «Кінетік». Як і численні подарунки для переможців і призерів. Зокрема, для учасників було організовано безплатно роботу сервіс-центру на електронному обладнанні «Баболат». Така щедрість зрозуміла. Адже генеральний директор «Кінетік» Сергій Коноваленко — великий друг тенісу. Він є організатором великого дитячого турніру, який входить до календаря Європейської тенісної асоціації і ось уже три роки поспіль відбувається у травнево-літському Києві.

Спонсорську допомогу організаторам надали також «Медіком» і СП «Марком».

Від головного судді турніру (міжнародна категорія) Євгена Колганова дізнався, що на корти того дня вийшли 55 чоловік. Усі вони радо зустріли повідомлення про створення Асоціації любителів тенісу України, яку очолив Володимир Заворотний. Відтепер вона бере до своїх рук організацію і проведення всіх аматорських змагань у країні, ведення рейтингу.

На завершення наведемо імена переможців і призерів в інших категоріях. «Челленж» — Володимир Пустовий, Микола Бузов, Олексій Болкісев. Жіночі пари: Наталя Ільїнська/Ірина Пашенко, Світлана Коваль/Наталя Мажухіна, Ірина Жилєнкова/Ірина Піголенко.

Іван ОЗЕРЧУК.

Полонинські обереги

Побачене в дорозі

Перебуваючи в селі Долішній Шепіт Вижицького району Чернівецької області (це в Буковинських Карпатах), я побачив, що на людських сінокосах повсюдно стримляють опудала — одне страшніше за друге. Навіщо, подумалося, ці страховиська в гірській глибині? Пшениця, овес, ячмінь тут не ростуть, горобців або гав відганяти нема потреби.

Але старожилки пояснили мені:

— Ставимо опудала, щоб відлякувати ними диких свиней. Не робили б цього — не мали б січня худоби на зиму. Вепрячі виводки полюбують уночі влаштовувати на людських полонинах свої оргії. Після таких свинячих гульбінш сінокоси стають схожими на танкодвори, де вправлялися у майстерності важкі панцирники. Вепри перевертають трав'яний покрив у пошуках корінців. Після них отава більше не виростає. А опудал вони бояться, як вогню.

...Маленький Андрійко Кануста — фахівець своєї справи. Його опудала — пайкоритніші на весь Долішній Шепіт. Підручним матеріалом для них служать старі хатні речі — зотлілі сардаки, кожухи, фуфайки, дідовські кучми та капелюхи, драптиві тазики або відра. А решта — справа дитячої уяви та фантазії.

Полонину його батьків дікі кабани обходять десятою дорогою. І хочеться порозкошувати тут на повне рило, та опудала не пускають. Страшнуvато. Особливо вночі.

Василь БАБУХ.

Фото автора.

«Цікаво знати, що там сьогодні обговорюють...»

Вона щоденно увечері телефонує мені додому і з незмінною бадьорістю в голосі розпитує про мої сімейні повинні, а закінчує недовго, але насичену інформацією розмову про все на світі завжди побажаннями здоров'я і вдалого завершення дня.

Буває, я «навантажую» її своїми «нерозв'язними» проблемами і отримую напрохот доречну й так необхідну мені ділову пораду, наче це її, а не мої справи.

— А як ваше самопочуття, тьотю Марусю, — запитую, — бо, погодьтеся, у 92 з половиною це має неабияке значення.

Та наперед знаю, що відповість.

— Усе гаразд, дякую, аби ви всі були здорові...

Втім, я знаю, що за тим «усе гаразд».

Хоч не переповідаю ні про її очі, ні про ноги. Бо тьотю Марусю цього не полюбає — обтяжувати близьких.

А яка ж гарна була замолоду! Справжня українська красуня... Часто згадує вінчання моїх бабуні й дідуся. Була толі старшою дружиною. Чудово пам'ятає своє рідне Глобине, що на Полтавщині. Й усіх сусідів досі не забула, і в кого яка хата й на якій вулиці. Наче вчора то було...

Зазнала лиха на довгому віку, та про страшний голод, війну, повоєнні роки згадувати не любить. Рідні розповідали мені, що в сім'ї Марії Григорівни Браги зазвичай ділилися останнім шматком хліба із зовсім не знайомими людьми. Під час війни багатьох врятувала від голоду її хлібосольна, надзвичайної доброти мати...

Син тьоті Марії мешкає із сім'єю у Москві. У нього свої турботи. Онук, правнук. Приїздить до неї лише на день народження. Частіше не виходить, бо пенсія ж невелика.

— А я Віті часто телефоную, він розмову оплачує. Дізнаюся, як вони там — і на душі легше стає. Аби ли-

шень їм було добре, щоб не хворіли... Спасибі Валя, квартирантка моя, розраджує. Всі новини мені розкаже: і про роботу, і про друзів. А вже Ларисі, племінниці, треба дякувати за турботу — кожен день навідується — і продукти принесе, і страви смачні зготує. Та я на неї серджусь (по-доброму) — навіщо це! Сама можу себе обходити. Он у неї скільки роботи: і вдома, й на дачі... А з Валі гроші за кімнату беру, коли як дасть, алже сама знаєш, яка тепер зарплата... Ото їсти приготую, прибору в кімнатах, квіти полію і вмикаю радіо — сесія ж Верховної Ради о десятій починається. Завжди слухаю все, жодного засідання не пропускаю. Цікаво знати, що там обговорюють, які закони приймають. Я вірю, від того має бути краще людям. Чи не так?

— Звичайно, так, дорога моя тьотю Марусю, — кажу їй — і всі проблеми раптом відступають перед величчю її душі.

Любов СТАНАЧІЧ.

Казка про податки

Один цар любив подорожувати світом, а його намісники — сатрапи — керували провінціями. Після тривалої відсутності монарх захотів побувати в своїх провінціях і подивитись, як живе його народ: благополучно чи злиденно, мирно чи ворогуючи... Розумних і добрих сатрапів він задумав нагородити, а негідників — покарати.

Як замислив цар, так і зробив. Негайно, переодягнувшись у просте вбрання, сів у звичайну карету та й поїхав таємно по своїх володіннях. Іде-їде великим шляхом і бачить: засіває селянин своє поле. Зупинився і привітався ввічливо з хліборобом:

— Бог у поміч, господарю!

— Дякую, добрий чоловіче, — одповів веселий мужик.

— Який прибуток маєш з цього поля? — поцікавився незнайомець.

— Як вам сказати... Коли гарний урожай — карбованців сто буде.

— А гроші куди діваєш?

Селянин бадьоро відповів:

— Двадцять карбованців — податок плачу, двадцять — борг плачу, двадцять — позичаю, двадцять — сам з дружиною витрачаю і двадцять — за вікно кидаю...

— А розтлумач-но мені, друже: кому борг платиш, кому позичаєш і навіщо за вікно кидаєш?

Селянин пояснив:

— Борг плачу — батька утримую, позичаю — сина годую, за вікно кидаю — дочці допомагаю.

Заловоджений цар подумав: «Цією провінцією керує гарний сатрап».

Цар попросився з селянином і вирушив до іншої провінції, де сталися неприємні зустрічі та пригоди: государ побачив убогого старого дідуся, ледь відбився від розбійника і зустрів юну повію... Приголомшений монарх перевів подіх і поспішив далі. Невдовзі бачить: інший селянин засіває своє поле. Зупинився і привітався ввічливо з хліборобом:

— Бог у поміч, господарю!

— Дякую, добрий чоловіче, — сумно відповів сівач.

— Який зиск маєш з цього поля? — поцікавився незнайомець.

— Та за доброго врожаю карбованців сто буде.

— А гроші куди діваєш?

Стомлений землероб простогнав:

— Вісімдесят карбованців — податок плачу, а на двадцять — удвох з дружиною живу.

— А чи є в тебе рідня? — запитав цар.

— Є, добрий чоловіче, — тяжко зітхнув мужик, — старий батько, син і дочка — неповнолітні.

— А чим вони живуть?

— Батько — жебрацтвом, син — розбоєм, а дочка — розпущою, — гірко відповів нещасний сівач.

— Чому так? — запитав монарх.

— Податковий прес душить нещадно... Ось-ось розчавить! — пояснив трудар.

— А якщо ваш сатрап іще збільшить податок, що будеш робити? — поцікавився подорожній.

— Поки не старі — приєднаємось до дітсї: я — до сина, а дружина — до дочки...

Анатолій ЗАКРЕВСЬКИЙ,

журналіст.

Сутеніло. Величезна хмара затягнула небо і заплакала холодними краплями. Асфальт потемнів, а з дитячого майданчика вусібіч кинулися діти, кожен до свого будинку. Під «грибком» залишилася тільки величезна зсунута посидати мовчазного чоловіка. Дош припустив дужче, і сюди, в сідне сухе місце в суцільному водоспаді, запізнило забігла жінка в легенькому плащі. Боязко глянула на чоловіка.

— Не бійтеся, — не повертаючи голови, обізвася він. А помовчавши з хвилину, раптом заговорив.

— У мене немає майбутнього, але в минулому в мене було гарне життя. Ви не поспішайте, бо дош мені ж просто нікуди йти. У мене було все — кохана дружина, діти, квартира, дача. Жили щасливо, щороку на морі відпочивали...

Неждана зустріч під дощем

Ніби прислухаючись до рівного шелесту дощу, зробив паузу. З будинків долинали гомін чужого життя: плакала дитина, у когось надто гучно працював телевизор, брязкотіли каструлями господині...

— Моя красуня-донечка закінчила медичний інститут, одержала направлення на роботу за кордоном. Ми раділи за неї. А коли надійшов лист від неї, зрозуміли, де вона, і втратили спокій. Звідти багато наших хлопців не повернулося. «Духи» нікого не милували, а надто дівчат. Одне слово, привезли донечку у шинковій домовині, під вартою, з ночеслями, як солдата, поховали, так і не дозволивши відкрити, щоб востаннє подивитися на неї.

Горював я несказанно. І сам незчувся, як чарка стала моїм найпершим порадиником і вірним другом. Втратив роботу, дружину, сина. Через пияцтво став «бомжем», про мене забули. Та мені й на думку не спадає повернутися в місто, де був щасливим. Соромно! А в столиці мені спокійно. Тут багато таких, як я. Другий десяток років не нагадую дружині про себе — хто я ніині? Минулого не повернути... — сумно закінчив свою розповідь чоловік.

Дош давно вшух, на небі засяяла перша зірка, чоловік і не сподівався, що його випадкова співрозмовниця ще тут, розмовляв, піби сам із собою. Його голос повернув до дійсності. Здрігнувся, почувши його.

— Як звали вашу дочку? — хрипко спитала незнайомка.

— Настя, — відповів. — Анастасією звали мою покійну матусю, так ми з дружиною називали нашу донечку.

— Ваша дочка не загинула, вона жива, — раптом сказала жінка.

Чоловік повернувся до незнайки і запер.

... Того дня ніщо не вішувало біди. Душмани давно не з'являлися поблизу, до медсанчастини солдати зверталися тільки з ангіною. Було свято — Міжнародний жіночий день. Командування привітало дівчат, хлопці десь роздобули шампанське. Святом якраз і скористалися «духи». Наліт був раптовим і несподіваним. Майже всі загинули. Настю вибуховою хвилею відкинуло далеко від будинку. Закривавлену і непритомну, її підібрали лише через кілька днів. Довго лікували, довго не поверталися до неї мова і слух...

— Тату! — раптом скрикнула жінка. — Це я, твоя Настя!.. Коли я повернулася додому, мама сказала, що ти пропав безвісти. Я тебе довго шукала, та втратила вже її надію.

— Настя... — прошепотів чоловік. — Настю, донечку, невже це правда?

Озирнувшись на освітлені вікна, з недовірою подивився на співрозмовницю.

— Це я, тату, я. Давно тут живу, вийшла заміж, двоє діток ростуть. Ой, як зрадіє твої оуки! Ходімо, ходімо додому. Школа, мама не дожила... — Вона взяла його за руку і повила в густу темряву зеленої вулиці.

Стихли їхні збуджені голоси. З-за хмар зійяло повний місяць, намагаючись повітати їм під ноги. А вони нікого і нічого не помічали, прямуючи по теплих каляжах до освітленого будинку...

Марія ДАВИДЕНКО.

Затримані підозрювані в убивстві Вадима Гетьмана?

У Черкаській області затримано злочинну групу, яка підозрюється в причетності до низки вбивств, у тому числі голови Української міжбанківської валютної біржі Вадима Гетьмана. Про це повідомив на прес-конференції в МВС України заступник міністра внутрішніх справ Володимир Мельников.

«Поки що ми не можемо однозначно стверджувати, що члени угруповання мають пряме відношення до вбивства Гетьмана, — уточнив Володимир Мельников. — Однак не можна не зважати на той факт, що банда активіно діяла на території Тальнівського району, де Вадим Гетьман балотувався в народні депутати. Поки що затримано чотирьох чоловік, у них вилучено зброю», — повідомляє ДІНАУ.

Міністерство охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України повідомляє, що термін висунення та подання кандидатур до складу правління Регіонального Екологічного Центру (РЕЦ-Київ) продовжений до 15 грудня 1998 року.

РЕЦ-Київ є неурядовою, неприбутковою, несполітичною організацією міжнародного типу. Метою діяльності РЕЦ-Київ є допомога у розв'язанні екологічних проблем в Україні та сусідніх країнах шляхом сприяння співробітництву на національному та міжнародному рівні між урядовими структурами, неурядовими громадськими організаціями, діловими колами, місцевими громадами та іншими учасниками екологічного руху.

Правління буде відповідальним за визначення напрямів діяльності РЕЦ-Київ і здійснюватиме цю діяльність за порадами, що надаватиме Форум РЕЦ-Київ. Правління складатиметься з 11 осіб, включаючи двох представників від українського уряду та двох представників від міжнародних донорів. Шестеро членів правління представлятимуть:

неурядові громадські екологічні організації;
науку та освіту;
ділові кола;
місцеву владу;
їх буде відібрано засновниками РЕЦу, а саме урядами України, США та Європейського союзу.

Члени правління управлінимуть діяльністю РЕЦ-Київ та забезпечуватимуть для РЕЦ-Київ повноваження громадської організації відповідно до українського законодавства.

Кандидати до правління повинні:
бути добре відомими та авторитетними в українському екологічному та природоохоронному русі особами, які своєю попередньою діяльністю продемонстрували чесність та здобули гарну репутацію;

мати досвід керівної роботи з впровадження екологічних проєктів у державних або громадських організаціях;
мати досвід співпраці з міжнародними організаціями;
мати досвід залучення коштів (фанд-рейзинг) або фінансово-го управління;
добре знати екологічні проблеми та екологічну політику в Україні та у регіоні;
вільно володіти українською мовою;
мати здібності до всення переговорного процесу.

Всі зацікавлені сторони запрошуємо надсилати заявки з кандидатурами факсом або електронною поштою за адресою:

Київ-30, вул. Богдана Хмельницького, 78а, к.12; тел/факс (044) 224-1113; Павличенко П. Г., виконавчому директору РЕЦ-Київ;
E-mail: pavlich@nrec. freenet.kiev.ua

До заявки слід додати коротке пояснення, чому, на думку, сторони, яка висуває кандидата, саме цей кандидат стане достойним членом правління. Бажаємо додати коротку біографію кандидата. Повинно бути зрозумілим, хто/яка організація висуває кандидата.

До уваги акціонерів
ВАТ «Дрогобицький завод
нобутової хімії»

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 29 грудня 1998 року о 10.00 за адресою: Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Гайданацька, 28.

Реєстрація учасників за місцем проведення зборів — з 8.00.

Для участі в загальних зборах мати документ, що посвідчує особу, доручення на право голосування уповноваженої особи.

Порядок денний:

1. Про результати фінансово-господарської діяльності в 1997 році та за 9 місяців 1998 року.

2. Звіт директорів дочірніх підприємств.

3. Прийняття та затвердження статуту товариства в новій редакції.

4. Реорганізація дочірніх підприємств товариства.

5. Вибори органів управління товариства.

6. Затвердження внутрішніх нормативних документів.

Довідки за телефонами: (03244) 3-97-04, 3-84-19.

28 грудня

о 14 годині за адресою:

м. Дніпропетровськ,

вул. Курсантська, 30

відбудуться загальні

збори акціонерів

ЗАТ «Іста-Центр».

Порядок денний:

1. Звіт правління.

2. Визначення основних напрямів щодо подальшої діяльності товариства.

3. Реорганізація товариства.

4. Різне.

Дешевле?..
Тільки даром!

ШИНЫ
на любую технику.

Склад в Днепропетровске (самовывоз).
Возможен бартер на продукты питания,
сельхозпродукты, товары технического назначения.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-40-25.

Факс: (0562) 45-11-73, 70-22-06.

ДОНЕЦЬКИЙ АКЦІОНЕРНО-КОМЕРЦІЙНИЙ
МІСЬКИЙ БАНК

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 30 грудня 1998 року о 14-й годині за адресою: м. Донецьк, бульвар Пушкіна, 20.

Порядок денний:

1. Збільшення статутного фонду товариства.
2. Внесення змін і доповнень до статуту і установчого договору банку.

Збільшення статутного фонду проводиться згідно з вимогами постанови правління НБУ № 412 від 02.10.98 р.

Спосіб — додатковий випуск простих іменних акцій номінальною вартістю 1 грн. кожна, кількістю 22.800.000 штук на загальну суму 22.800.000 гривень.

Мінімальний розмір збільшення статутного фонду 22.800.000 гривень.

Права акціонерів за умови додаткового випуску акцій не змінюються. Можливі збитки, пов'язані із збільшенням статутного фонду, відшкодовуються за рахунок резервного фонду.

Проект змін до статуту:

Пункт 2.2 Статуту згідно з ст.24 Закону «Про банки і банківську діяльність» викласти в такій редакції:

«Статутний фонд банку визначений в сумі 35.960.000 (тридцять п'ять мільйонів дев'яност шість тисяч) гривень і формується за рахунок власних коштів акціонерів банку в грошовій формі загальною кількістю 35.960.000 (тридцять п'ять мільйонів дев'яност шість тисяч) штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна згідно з додатком № 1».

Термін переділати з 31 грудня 1998 р. по 10 січня 1999 р.

Правління АК Донміськбанку.

Арбитражний суд Херсонської області (325000, г. Херсон, ул. Горького, 18) возбудил дело о банкротстве № 6/240-Б частной фирмы «Дорсай», юридический адрес: 325002, г. Херсон, ул. Карбышева, д. 6, кв. 125, р/счет 26000301293 в ХФ КБ «Захлімкобанк», МФО 352327, код ОКПО 94119444. Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Підсолодимо всю Україну!

Генеральний директор
ВАТ Чернігівська фабрика
«Стріла»
Тетяна Попело.

— Реалії уневиюють, що ви серйозно вирішили потіснити на ринку України зарубіжний «Снікерс»...

— Наші батончики «Любеч», «Ріпка», як на мене, переважають зарубіжні аналоги своєю поживністю, бо виготовляємо їх з натуральних продуктів, без штучних замінників і консервантів. Вони, до того ж, і дешевші.

— Якими новинками порадуєте споживачів у передноворіччя?

— Ми сподіваємося, що нові цукерки-батончики «Чернігівська красуня», «Чернігівка», «Весняна десняночка» сподобаються всім ласунам України. Розробляємо також нові види печива, вафель. Гадасмо, що вже напередодні Нового року споживач оцінить наші зусилля.

— Бажаємо вам і всім кондитерам фабрики «Стріла» творчого натхнення, вдалого пошуку!

— Дякуємо.

Інтерв'ю провів
Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото автора.

— Тетяно Андріївно, цей рік, здається, для вас не тільки ювілейний, але й переломний...

— Справді. Приріст продукції з початку року становить 186% відсотків. Ми не простоємо, як раніше, а виготовляємо дедалі більше й більше кондитерських виробів.

— Що сталося?

— Донедавна ми програвали не так за якістю, як за зовнішнім виглядом продукції. Тепер ця проблема позаду. Всі цукерки, печиво подаються покупцям у привабливій, різнобарвній упаковці. Плюс кардинально оновили асортимент. У цьому році з'явилися наші нові розробки — цукерки «Водограй», «Ланжерон», «Зустріч», «Желейна», «Цитрон», карамелі «Прилуцька», «Іній», «Рум'яні шішечки», «Полуниця», «Цитрусова ласунка», печиво «Українська суміш», «Наша марка», «До чаю», вафлі «Антошка», «Супишка». Краще стала працювати служба маркетингу. Майже половина продукції йде на експорт у Росію. Добре наші кондитерські вироби реалізуються у Вінниці, Сумах, Полтаві, Житомирі, Києві та інших містах.

Модельне робоче взуття? Будь ласка!

Світлана Мотора.

НА ЯРМАРКУ «Сіверські контракти-98» присмію здивувалася, побачивши чоботи, черевики, туфлі ЗАТ «Семенівська взуттєва фабрика» і неприховану цікавість відвідувачів до виснавленої продукції.

Робоче взуття справді вразило і помірною ціною, і модельністю. Видно було, що в Семенівці турботливо дбають про те, щоб людина праці не відчувала дискомфорту на робочому місці. Нові розробки семенівських виробників додають робочому взуттю елегантності, привабливості. Мої враження істотно доповнила голова правління ЗАТ «Семенівська взуттєва фабрика» Світлана Мотора:

— Семенівські взуттєвники славилися ще в давнину. У радянські часи наша продукція стала популярною в багатьох регіонах СРСР. Традиції, на щастя, не перевелися. Ми серйозно працюємо над тим, щоб у нових, ринкових, умовах наше взуття було конкурентоспроможним, мало підвищений попит.

Погляньте, які зручні черевики ми шисмо для ЗМОПу. Нога в такому взутті не париться, не мерзне, швидко не втомлюється. Підшову не лише підкласно, але й для більшої міцності підбито цвяхами.

— А для кого оці черевики з металевими носками?

— Це взуття для металургів. А ще ми виконуємо замовлення на спецвзуття для нафтовиків, машинобудівників, будівельників, працівників цементних заводів, м'ясо-молочних виробництв тощо. Протягом року виготовляємо 20—30 моделей взуття.

— Чоботи ще в пошані?

— Аякже. Ми — надійні постачальники їх військовим. А візьмімо, наприклад, село. Як без чобіт поратися коло худоби, механізаторів у полі? Чоботи теж мають шкіряну основу і кирзові халцями.

— Кирзові — це для економії?

— Цілком правильно. Чоботи коштують здебільшого 29-32 гривні. До речі, ціна черевиків, бот теж не перевищує 30—35 гривень. Хоча ми можемо на вимогу замовника вшивати теплі підкладки тощо. Слід зазначити, що наше робоче взуття набагато довговічніше від звичайного. Воно витримує негоду, спеку, всіляку хімію. Тому й має попит. А масивні робочі черевики сільські люди залюбки беруть для щоденного використання.

— Отже, колектив фабрики сьогодні не без роботи?

— Проблеми, звичайно, є. Нині на фабриці трудиться 220 працівників. Я хотіла б зазначити, що це професіонали своєї справи. Надійне робоче взуття може пошити лише спеціаліст! Незважаючи на економічні труднощі, наш колектив працює. Ми успішно освоємо випуск нових видів продукції. Так, зокрема, стали шити дешеві тапочки, виготовляти шкіряні пазки безпосередньо для електриків тощо. Ті, хто бажає мати з нами справу, можуть зателефонувати у Семенівку (2-19-55, 2-11-22).

Розмовляв
Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Астрологічний прогноз на 16 — 22 листопада

ОВЕН. Урегулюєте щось важливе для безпеки і душевного спокою. Проте не ризикуйте у понеділок і вівторок. Матимете змогу непогано заробити власною працею. З'являться активні друзі, здатні надати істотну допомогу в працевлаштуванні або у вирішенні фінансових питань. Усі затрачені зусилля окупляться.

ТЕЛЕЦЬ. З'явиться особа, яка зможе «включити» ваш азарт і бійцівські якості. Нарешті, братимете активну участь у справах. Виграєте, якщо візьметеся за роботу спільно з компаньйоном.

БЛИЗНЯТА. Як підлеглий можете розраховувати на рівноправний розподіл праці або на самостійну ділянку роботи. Як начальник матимете «зелену вулицю», для підлеглих будете хорошим командиром. Ваші дії у середу досягнуть мети. Для вас чоловік — той, який надає стимул, а жінка — та, яка приносить вітиху.

РАК. Одержите подарунок від незнайомки і добре знайомого чоловіка. Цього тижня ви нічого не втрачаєте, ризикуючи у складних справах. Пишатимете своїми дітьми.

ЛЕВ. Дістанете чудовий результат у розв'язанні сімейного і житлового питань. Стосунки у домі налагодяться. Ви займатиметеся справами до душі. Середня, четвер і п'ятниця — чудові дні для сімейних покупок.

ДІВА. Настав час для самостійних кроків. Активно використовуйте своє оточення і навички. Нині легко вийти із підпорядкованого становища і стати незалежним. Без вагань включайтеся до запропонованої справи і вирушайте у далеку подорож. Можете стати начальником самому собі і двигуном для інших.

ТЕРЕЗИ. Фізична праця або активність допоможуть зняти емоційну напругу і зберегти хорошу форму. Слухуватимете вірцем і стимулом для інших. Буквально власними руками здобуватимете хліб пастиший. У середу почнете справу, яка цвездозведе до гарного джерела доходу.

СКОРПІОН. Розвинуєте чималу діяльність. Будете «на коні» і попереду всіх. Матимете змогу обійти усіх конкурентів. Із зиском можете використовувати псевдонім або ім'я своєї фірми. Легко стягнетеся у з'ясування стосунків і у підсумку здобудете перемогу.

СТРІЛЕЦЬ. Нинішній час потребує прийняття рішень. Незважаючи на те, що фактично залишилися на другому плані, все одно будете сповнені ділової активності. Ваше начальство і найближче оточення для вас бальзам на рани. Особистими справами займатиметеся з другої половини четверга.

КОЗЕРІГ. Ви — у чудовій фізичній формі. Дієте дуже продуктивно. Справами, розпочатими цього тижня, будете свою далеку перспективу. Правильні рішення буде ухвалено інтуїтивно і випадково. Але у понеділок ви падто самовпевнені і ризикуєте зробити велику помилку.

ВОДОЛІЙ. У вас з'явиться смак до життя і бажання зробити що-небудь для себе. Дуже корисний тиждень для такої миролюбної людини, як ви. Життя змусить вас поборотися і відстояти свою позицію. При цьому ви здатні випростати конкуренцію і подолати мішливості долі. Одночасно підніметеся однією сходинкою вище за інших.

РИБИ. Є шанс закласти підґрунтя для великої справи, заручитися підтримкою родичів, знайти активного і пробивного компаньйона і у відкритому змаганні перемогти опонента. Вам буде легко ввести до свого життя раніше незнайомі і чужі елементи та речі.

Мал. Володимира ПОПОВА.

Редактор номера Л. БРОВЧЕНКО.
Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

- ♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- ♦ Рукописів не повертаємо.
- ♦ Листування з читачами — тільки ка сторінках газет.

Фото из конверта

Мене звати Оля, а мого маленького вихованця — Гера. Він знає понад 100 слів, причому, двома мовами — українською і російською. Уявляєте? «Доброго ранку, Олю», — вітає мене мій папужка й одразу нагадує: «Вчи уроки, читай!».

Та я про це й без нього пам'ятаю...

Фото
Володимира СТАНАЧИЧА.

29 грудня 1998 року о 14 год.
в приміщенні палацу культури заводу
відбудуться звітно-виборчі збори
акціонерів АТЗТ «Райдуга»
згідно з рішенням
правління від 12.11.1998 р.

Порядок денний

1. Звіт правління про діяльність АТЗТ «Райдуга» з листопада 1993 р. по листопад 1998 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту АТ.
4. Вибори спостережної ради.
5. Вибори голови та членів правління.
6. Вибори ревізійної комісії.

Рестрація акціонерів о 10.00.

Акціонерам при собі мати паспорт і сертифікати акцій.

Правління АТЗТ «Райдуга».

На здоров'є

Рецепти від Леоніда Павленка

(Інтерв'ю з
правознавцем
дивіться в
«ГУ» від
26.09.98 р. По-
передні рецеп-
ти — в субот-
них номерах.)

Суміш № 5 (внутрішнє), г

1. Кропива жалка (листя), 40
2. «Мох» ісландський, 30
3. Меліса лікарська (листя), 30
4. Глід (квіти), 20
5. Грицики (трава), 20
6. Пестрові батогні (квіти, листя), 20

7. Звіробій (трава, квіти), 20
8. Золототисячник (трава), 20
9. Горіх волосський (листя), 20
10. Мальва лісова (квіти, листя), 20
11. Рута запашна (трава), 15
12. Хміль (шишки), 20
13. Вербена (трава), 20
14. Лопух (корінь), 30
15. Оман (корінь), 20
16. Шипшина (подріблені плоди), 40

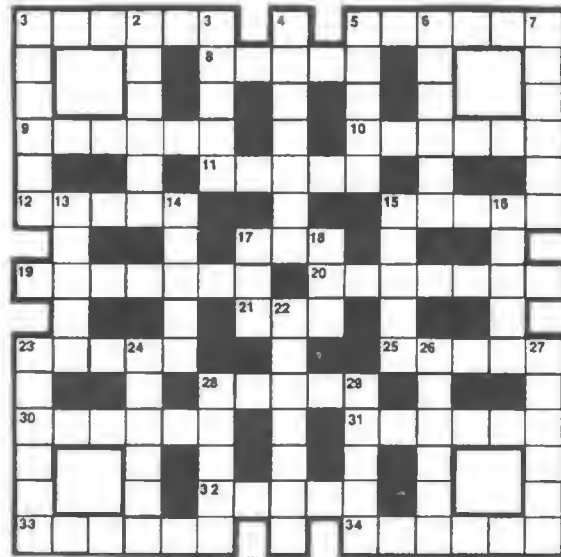
Ця суміш лікує нсдокрів'я, запаморочення, втрату сил, заїкняння.

Готувати і приймати, як і суміш № 1.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. Видатний український режисер. 5. Легендарний велетень, який тримає на плечах небо. 8. Римський полководець, який розгромив повстання Спартак. 9. Богиня Велика мати у фрігійській міфології. 10. Африканська країна. 11. Нескошені роги олсня. 12. Застібка в браслеті. 15. Виріб із прісного тіста. 17. Антський вождь, розп'ятий готами, за визнанням деяких вчених, на горі Синюсі. 19. Невістка Б. Хмельницького. 20. Онук Тимура, правитель Самарканда, знаменитий вчений, який побудував обсерваторію. 21. Сузір'я. 23. Вертикальний брус чи стовп, опора. 25. Текстильний банан. 28. Відомий український творчий колектив. 30. Плече. 31. Персонаж роману М. Булгакова «Майстер і Маргарита». 32. М'який сріблясто-білий метал. 33. Футболіст чи хокеїст — напівсередній нападаючий. 34. За визначенням церкви — небсний захисник віруючих.

По вертикалі: 1. Поема Т. Шевченка. 2. Іспанський танець. 3. Металева сировина з відходів виробництва. 4. Відомий месенат з гетьманського роду. 5. Противники богів в індійській міфології. 6. Присадібна ділянка з сінокосом та городом. 7. Легендарна грузинська царюха. 13. Сорт яблук. 14. Теоретично припустима елементарна частинка. 15. Жінка, якій присвячував свої вірші Ф. Петрарка. 16. Персонаж твору К. Чапека. 17. Місто у Вінницькій області. 18. Пост і художник. автор галереї портретів українських письменників. 22. Генерал-хорунжий армії УНР, учасник 1-го Зимового походу. 23. Грузинське місто, в якому жила останні дні Леся Українка. 24. Місто над Прутом. 26. Балтійський регіон. 27. Апостол. 28. Гроші, одержані в результаті якоїсь діяльності. 29. Стародавній духовий інструмент, схожий на флейту.

Відповіді до кросворда,
надрукованого 24 жовтня

По горизонталі: 1. Образ. 5. Сокіл. 8. Орест. 9. Тенор. 10. Ромен. 11. Кепка. 12. Такса. 15. Харко. 18. Навуходоносор. 19. Сомко. 22. Патон. 25. Ступа. 26. Байко. 27. Лінія. 28. Каяла. 29. Аорта. 30. Свати.

По вертикалі: 1. Октет. 2. Ринок. 3. Зорка. 4. Перпендикуляр. 5. Страх. 6. Кумир. 7. Ландо. 13. Аламо. 14. Спуск. 16. Агора. 17. Кіото. 19. Сабза. 20. Майор. 21. Осока. 22. Палас. 23. Тенга. 24. Наяди.

Свідцтво про реєстрацію
періодичного друкованого видання —
КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка)
українською і російською мовами. Індекс 60955.
Тираж 192662.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311219.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України:

252019, м. Київ-19,

вул. М. Грушевського, 5

Адреса редакції:

252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-54;

відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44;

телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.rel.com